॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

सावित्राणिं जुहोति प्रसूँत्यै चतुर्गृहीतेनं जुहोति चतुंष्पादः प्रावंः प्रानेवावं रुन्धे चतंस्रो दिशों दिक्ष्वंव प्रतिं तिष्ठति छन्दा स्सि देवेभ्योऽपाकामन्न वोऽभागानि ह्व्यं वंक्ष्याम इति तेभ्यं पृतचंतुर्गृहीतमंधारयन् पुरोनुवाक्यांयै याज्यांयै देवतांयै वषद्भाराय यचंतुर्गृहीतं जुहोति छन्दा इस्येव तत्प्रीणाति तान्यंस्य प्रीतानि देवेभ्यों ह्व्यं वंहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्थस्यादित्येकैकं तस्यं जुहुयादाहुंतीभिरेवेन्मपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत् वसीयान्थस्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्यं जुहुयादाहुंत्यैवेनम्भि क्रंमयति वसीयान्भवत्यथो यज्ञस्यैवेषाभिक्रांन्तिरेति वा एष यंज्ञमुखादद्ध्या योंऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रः (२)

अग्निस्तेनेव यंज्ञमुखादद्धां अग्नेर्देवतांयै नैत्यष्टौ सांवित्राणिं भवन्त्याहुंतिर्नवमी त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यातयित यदिं कामयेत् छन्दा एसि यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यृचंमन्तमां कुर्याच्छन्दा एस्येव यंज्ञयश्सेनांपियति यदिं कामयेत् यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमिति यज्ञंपन्तमं कुर्याद्यज्ञमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियत्यृचा स्तोम् एसमर्थ्येतिं (३)

आहु समृंद्धौ चृतुर्भिरिभ्रमा देत्ते चृत्वारि छन्दार्शस् छन्दोभिरेव देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रमुव इत्यांह् प्रमूत्या अग्निर्देवभ्यो निलायत् स वेणुं प्राविश्वध्स एतामृतिमनु समंचर्द्यद्वेणौः सृष्टिर सृष्टिराभ्रिभवति सयोनित्वाय् स यत्रयत्रावंस्तत्कृष्णमंभवत्कल्माषी भवति रूपसंमृद्धा उभयतःक्ष्णूर्भवतीतश्चामृतंश्चार्कस्यावंरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपंरिमिता भवत्यपंरिमित्स्यावंरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिवेणुंवेण्वी भवति वीर्यस्यावंरुद्धौ॥ (४)

गर्दभमसंत्येव गर्दभं प्रतिष्ठापयति तस्मादश्वांद्वर्दभोऽसंत्तरो

योगेयोग त्वस्तंर्मित्यांह (५)
योगेयोग एवैनं युङ्के वाजेवाजे हवामह् इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नंमेवावं रुन्धे सर्खाय इन्द्रंमूतय इत्याहिन्द्रियमेवावं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत् तं प्रजापंतिरन्वंविन्दत्प्राजापत्योऽश्वो- ऽश्वेन सम्भंरत्यन्वित्त्यै पापवस्यसं वा एतिक्रंयते यच्छेयंसा च

पापींयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापींयान् (६)

ह्यश्वाँद्भभेऽश्वं पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्ये तस्माच्छ्रेया रसं पापीयान्पश्चादन्वेति बहुर्वे भवंतो भ्रातृंच्यो भवंतीव खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यंवकामन्नशंस्तीरित्यांह वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृंच्यमवं कामित रुद्रस्य गाणंपत्यादित्यांह रौद्रा वै पशवों रुद्रादेव (७)

पृश्विर्याच्याऽऽत्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्यांह पूषा वा अध्वनाः सन्नेता समिष्ट्ये पुरीषायतनो वा एष यदग्निरिङ्गिरसो वा एतमग्ने देवतानाः समेभरन्यृथिव्याः स्थस्थादिग्ने पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्यांह् सायंतनमेवैनं देवतांिभः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम् इत्यांह येनं (८)

संगच्छेते वाजंमेवास्यं वृङ्के प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्यांहरियं वै प्रजापंतिस्तस्यां एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भरिष्याम् इति वल्मीकवपामुपं तिष्ठते साक्षादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निं पुरीष्यमङ्गिरस्वद्भराम् इत्यांह् येनं संगच्छंते वाजंमेवास्यं वृङ्केऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुंख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वंन आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीमित्यांहेच्छत्येवैनं पूर्वया विन्दत्युत्तंरया द्वाभ्यामा क्रंमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जांयन्ते द्यौस्तें पृष्ठं पृथिवी स्थस्थमित्यांहैभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापंतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे वृज्जी वा एष यदश्वों दद्भिरन्यतोदन्धो भूयाङ्गाँमंभिरुभ्यादेन्धो यं द्विष्यात्तमंथस्पदं ध्यांयेद्वज्रेणैवैन इं स्तृणुते॥10॥

अन् पापीयानुद्रादेव येनात्रं वृज्ञी वे स्मदंश वा————[२]
उत्क्रामोदंक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रंमयति प्रतिष्ठित्या
अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पृशवः प्र जांयन्तेऽप उपं सृजति यत्र
वा आपं उपगच्छंन्ति तदोषंधयः प्रतिं तिष्ठन्त्योषंधीः प्रतितिष्ठंन्तीः
पृशवोऽनु प्रतिं तिष्ठन्ति पृशून् यृज्ञो यृज्ञं यर्जमानो यर्जमानं
प्रजास्तस्माद्प उपं सृजति प्रतिष्ठित्ये यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं
जुह्यादुन्थौंऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षारंसि यज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धौऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञर रक्षारंसि प्रन्ति जिघंम्यंग्निं मनंसा घृतेनेत्याह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति प्रतिक्ष्यन्तम्भवंनानि विश्वेत्याह् सर्व्र् ह्यंष प्रत्यङ्केति पृथुं तिर्श्चा वयंसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्यंष जातो महान् (१२)

भवंति व्यचिष्ठमन्न रमसं विदानिमत्याहान्नमेवास्मै स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघर्मि वर्चसा घृतेनेत्यांह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छंति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्यांह रक्षंसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वंणीं अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्दधात य एवं (१३)

वेद् मनंसा त्वै तामासुंमर्हित यामंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहोति मनंस्वतीभ्यां जुहोत्याहुंत्योराह्ये द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये यज्ञमुखेयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञ रक्षारंसि जिघारसन्त्येतर्हि खलु वा पृतद्यंज्ञमुखं यर्ह्यंनुदाहुंतिरश्जुते परि लिखित रक्षंसामपंहत्ये तिसृभिः परि लिखित त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्माद्रक्षाङ्स्यपं हन्ति (१४)

गायित्रिया परि लिखित तेजो वै गायित्री तेजंसैवैनं परि गृह्णाति त्रिष्टभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टगिन्द्रियेणैवेनं परि गृह्णात्यनुष्टभा परि लिखत्यनुष्टुफ्सर्वाणि छन्दा स्मि परिभूः पर्याप्त्ये मध्यतोऽनुष्टभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो गायित्रया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो वै गायित्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजंसा चैवेन्द्रियेणं चोभ्यतो यज्ञं परि गृह्णाति॥ (१५)

अंर्धुर्चेनांशमयञ्ज्ञुवं प्रजाभ्योऽहि ५सन्तुमित्यांह प्रजाभ्यं एवैन 🖟 शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमुसीति पुष्करपर्णमा (१६)

हर्त्युपां वा पृतत्पृष्ठं यत्पुंष्करपूर्णः रूपेणेवैनुदा हंरति पुष्करपूर्णेन सम्भंरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपूर्णे । सयोनिम्वाग्निरं सम्भंरति कृष्णाजिनेन सम्भंरति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञ सम्भेरति यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरैद्भाम्यान्पृशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन् सम्भेरत्यारुण्यानेव पश्न (१७)

शुचापंयति तस्मांथ्समावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पुशवः कनीया रसः शुचा ह्यंता लोमृतः सम्भेरत्यतो ह्यंस्य मेध्यं कृष्णाजिनं चं पुष्करपर्णं च सङ् स्तृंणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ पुंष्करपूर्णमाभ्यामेवैनंमुभुयतः परिं गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत तमथर्वान्वंपश्यदर्थवां त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्न इतिं (१८)

आह य एवेनंमन्वपंश्यत्तेनैवेन सम्भंरति त्वामंग्ने पुष्कंरादधीत्यांह पुष्करपूर्णे ह्यंनुमुपंश्रितुमविन्दुत्तमुं त्वा द्ध्यङ्कृषिरित्याह द्ध्यङ्घा आयर्वणस्तेजस्त्यांसीत्तेजं एवास्मिन्दधाति तम् त्वा पाथ्यो वृषेत्याह पूर्वमेवोदितमुत्तरेणाभि गृंणाति (१९)

चृतुसृभिः सम्भरित चृत्वारि छन्दा रेसि छन्दों भिरेव

गांयत्रीभिर्बाह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणिस्नुष्टुग्भी राजन्यंस्य त्रेष्टुंभो हि राजन्यों यं कामयेत् वसीयान्थ्स्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भेरतेज्ञेश्वेवास्मां इन्द्रियं चं सुमीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भेरत्युष्टाक्षेरा गायत्री गांयत्रींऽग्निर्यावानेवाग्निस्त सम्भरति सीदं होत्रित्यांह देवतां एवास्मै सर् सांदयित नि होतेति मनुष्यान्थ्सर सीद्स्वेति वयार्रेसि जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे अहामित्यांह देवमनुष्यानेवास्मै सर्संन्नान्प्र जनयित॥ (२०)

एव प्यानिति गृणाति होत्रिति स्मिविश्यतिश्वा——[४] ऋूरिमिव वा अस्या पुतत्करोति यत्खनत्यप उपं सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचर्श्र शमयति सं ते वायुर्मातरिश्वां

वे शान्ताः शान्ताभिरेवास्ये शुच शमयिते सं ते वायुमीत्रिश्वां दधात्वित्याह प्राणो वे वायुः प्राणेनैवास्यै प्राण सं दंधाति सं ते वायुरित्याह तस्माँद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मै च देवि वर्षडस्तु (२१)

तुभ्यमित्यांह् षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यद्वंषद्भुर्याद्रक्षा १सि यज्ञ १ हंन्युर्विडित्यांह परोक्षंमेव वषंद्वरोति नास्यं यातयांमा वषद्वारो भवंति न यज्ञ १ रक्षा १सि प्रन्ति सुजांतो ज्योतिषा सहेत्यंनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दा रेसि छन्दा रेसि खलु वा अग्नेः प्रिया तुनूः

प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेर्दुको वासो भवति य एवं वेर्द वारुणो वा अग्निरुपंनद्ध उद्दं तिष्ठ स्वध्वरोध्वं ऊ षु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रंसूत एवास्योध्वां वंरुणमेनिम्थ्सृंजति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदंस्योरित्यांहेमे वै रोदंसी तयोरेष गर्भी यदग्निस्तस्मांदेवमाहारे चारुर्विभृंत ओषंधीष्वित्यांह यदा ह्यंतं विभर्न्त्यथ चारुंतरो भवंति प्र मातृभ्यो अधि किनेक्षदद्गा इत्याहौषंधयो वा अस्य मातरस्ताभ्य एवेनं प्र च्यांवयित स्थिरो भव वीड्वंङ्ग इतिं गर्द्भ आ सांदयित (२४)

सं नंहात्येवैनंमेतयां स्थेम्ने गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभः पंशूनां भारभारितमो गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो-ऽप्यंनालेशेत्यन्यान्पशून्मेंद्यत्यन्न् ह्यंनेनार्क सम्भरेन्ति गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो द्विरेताः सन्किनष्ठं पशूनां प्र जांयतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दर्हति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहेः शिवो भेव प्रजाभ्य इत्यांह प्रजाभ्यं एवैनर् शमयति मानुषीभ्यस्त्वमंङ्गिर् इत्यांह मानव्यो हि प्रजा मा द्यावांपृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्यांहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रैतुं वाजी किनेक्षद्दित्यांह वाजी ह्यंष नानंदद्रासंभः पत्वेति (२६) आहु रासंभ इति ह्यंतमृष्योऽवंदन्भरंत्रिग्नं पुंरीष्यंमित्यांहाग्नि ह्यंष भरंति मा पाद्यायुंषः पुरेत्याहायुंरेवास्मिन्दधाति तस्माँद्गर्दभः सर्वमायुंरेति तस्माँद्गर्दभे पुराऽऽयुंषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरित्रत्यांह वृषा ह्यंष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्यांहापा होष गर्भो यदग्निरग्न आ यांहि वीतय इति वा इमो लोको व्येतामग्न आ यांहि वीतय इति यदाहानयों लींकयोवींत्ये प्रच्यंतो वा एष आयतंनादगंतः प्रतिष्ठा ह स एतर्ह्यां च्यां च यांमानं च ध्यायत्यृत होत्यमित्यां हेयं वा ऋतमसौ (२८)

स्त्यम्नयोरेवेनं प्रतिष्ठापयित् नार्तिमार्च्छ्रंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वरुणो वा एष यजंमानम्भ्येति यदग्निरुपंनद्ध ओषंधयः प्रति गृह्णीताग्निमेतिमत्यांह् शान्त्ये व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीरित्यांह् रक्षंसामपंहत्ये निषीदंन्नो अपं दुर्मिति हंन्दित्यांह् प्रतिष्ठित्या ओषंधयः प्रतिं मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुर्बिस सादय्त्यारूढुः पत्वेति गर्भमुसौ मोदध्यं द्विचंत्वारिश्शव॥————[५]

पुनुमित्याहौषधयो वा अग्नेभौगुधेयं ताभिग्वैनुश् समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पुला इत्यांहु तस्मादोषधयः

फलं गृह्णत्ययं वो गर्भ ऋत्वयंः प्रत्नः सधस्थमासंदिदत्यांहु याभ्यं एवेनं प्रच्यावयंति तास्वेवेनं प्रतिष्ठापयति द्वाभ्यांमुपावंहरति प्रतिष्ठित्ये (०)॥———[६]

वारुणो वा अग्निरुपंनद्धो वि पाजसेति वि स्र^५सयिति सवितृप्रंसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनि वि सृजत्यप उपं सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचरे शमयति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचरे शमयति मित्रः सरसृज्यं पृथिवीमित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

पृन् सर सृंजित शान्त्य यद्ग्राम्याणां पात्राणां कृपालैंः सरसृजेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः सर सृंजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयिति शर्कराभिः सर सृंजिति धृत्या अथां शृंत्वायांजलोमेः सर सृंजत्येषा वा अग्नेः प्रिया त्नूर्यद्जा प्रिययैवैनं तनुवा सर सृंजत्यथो तेजंसा कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सम् (३२)

सम्भृत्यं पृथिवीमित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समंभरं ताभिरेवेन् सम्भिरति मुखस्य शिरोऽसीत्यांह यज्ञो वे मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमांह यज्ञस्यं पदे स्थ इत्यांह यज्ञस्य होते (३३) पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छुत्यन्वन्यैर्मन्नयते मिथुनत्वाय त्र्यंद्धं करोति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामास्यै

मृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञ स स सृंजति रुद्राः

पद अथा प्राताष्ठत्य प्रान्याम्यच्छ्त्यन्वन्यमश्रयत मिथुनत्वाय त्र्युंद्धिं करोति त्रयं इमे लोका पृषां लोकानामास्यै छन्दोंभिः करोति वीर्यं वै छन्दा स्सि वीर्येणैवैनां करोति यज्ञुंषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तृनां करोति द्यावांपृथिव्योर्दोहाय चतुंः स्तनां करोति पश्नां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दंसां दोहाय नवांश्रिमभिचरंतः कुर्यात्रिवृतंमेव वज्र र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्यै कृत्वाय सा मुहीमुखामिति नि देधाति देवतास्वेवैनां प्रतिष्ठापयति॥ (३४)

एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्यं प्राणान्दंधाति तस्माँथ्सप्त

तेनैव लोमंभिः समेते अंभिचरंत एकंवि॰शतिश्व॥————[७]
सुप्तिभिर्धूपयति सुप्त वै शीर्षणयाः प्राणाः शिरं

शीर्षन्प्राणा अश्वश्वकेनं धूपयित प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्यांहुयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अर्र्त्ररङ्काराय न हि स्वः स्व हिनस्ति देवानां त्वा प्रतिरित्यांह देवानांम् (३५)

वा एतां पत्रयोऽग्रेंऽकुर्वन्ताभिंरवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्यांह

विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवेनांमुभीन्द्रे ग्रास्त्वेत्यांह छन्दा ५सि वै

ग्नाश्छन्दोभिरेवैना १ श्रपयित वर्रूत्रयस्त्वेत्यां हु होत्रा वै वर्रूत्रयो होत्राभिरेवैना पचित जनयस्त्वेत्यां हु देवानां वै पत्नी (३६) जनयस्ताभिरेवैना पचित पङ्कि पंचित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैना पचित दिः पचन्त्वित्यां तस्माद्धिः संवथ्सरस्य सस्यं पंच्यते वारुण्युंखाभीद्धां मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा

पृथिव्याशा दिश आ पृंण (३७) इत्यांह् तस्मांद्ग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिंष्ठ बृह्ती

सवितोद्वंपत्वित्यांह सवितृप्रंसूत एवैनां ब्रह्मंणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमा

भंबोध्वां तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्यांहु प्रतिष्ठित्या असुर्यं पात्रमनाँच्छृण्णमा च्छृंणत्ति देवत्राकंरजक्षीरेणा च्छृंणत्ति पर्मं वा एतत्पयो यदंजक्षीरं परमेणैवैनां पयसा च्छृंणत्ति यज्ञंषा व्यावृत्त्ये छन्दोभिरा च्छृंणत्ति

छन्दों मिर्वा एषा क्रियते छन्दों भिरेव छन्दा इस्या च्छृंणति॥ (३८)

आह् देवानां वे पक्षीः पृणेषा पद्गा

[८]

एकं विश्वारत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैं त्यमेध्या वे माषा

वा एतत्प्राणैरंमेध्यं यत्पुंरुषशीर्ष संप्तधा वितृंण्णां वल्मीकव्पां प्रिति नि दंधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैन्थ्समंध्यति मध्यत्वाय् यावंन्तः (३९) वै मृत्युवंन्धवृस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परि

अमेध्यं पुरुषशीर्षमंमेध्यैरेवास्यांमेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हंरत्येकंवि शतिर्भवन्त्येकवि शो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृंद्धं

गायित यमादेवैनंदृङ्के तिसृभिः परि गायित त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनंश्लोकेभ्यों वृङ्के तस्माद्गायते न देयङ्गाथा हि तद्दुङ्कें ऽग्निभ्यंः पशूना लंभते कामा वा अग्नयः कामानेवावं रुन्धे यत्पशून्नालभेतानंवरुद्धा अस्य (४०)

प्शवंः स्युर्यत्पर्यभ्रिकृतानुथ्सृजेद्यंज्ञवेश्वसं कुंर्याद्यथ्स ईस्थापर्यंद्य शीर्षाणि स्युर्यत्पश्नालभंते तेनैव पृश्नवं रुन्धे यत्पर्यभ्रिकृतानुथ्सृज

शीर्ष्णामयांतयामत्वाय प्राजापृत्येन सङ् स्थांपयति युज्ञो वै

प्रजापंतिर्य्ज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयित प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानों ऽमन्यत् स एता आप्रीरंपश्यत्ताभिर्वे स मुंखतः (४१) आत्मानमाप्रींणीत यदेता आप्रियो भवंन्ति यज्ञो वै

प्रजापंतिर्य्ज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपंरिमितछन्दसो भवन्त्यपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्ये लोम्शां वे नामैतच्छन्देः प्रजापंतेः प्शवीं लोम्शाः पश्नेवावं रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ

चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्नेश्चित्यंस्य (४२)

भवन्त्येकंवि शति सामिधेनी रन्वांह् रुग्वा एंकवि शो

रुचंमेव गंच्छुत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रंतिष्ठा ह्यंकिवि १ शश्चतुंर्वि १ शतिमन्वांह् चतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरौं ऽग्निर्वै श्वान्रः साक्षादेव वैश्वान्रमवं रुन्धे परांचीरन्वांह् परांङिव् हि सुवर्गो लोकः

समाँस्त्वाग्न ऋतवों वर्धयन्त्वत्यांहु समांभिरेवाग्निं वर्धयति (४३) ऋतुभिः संवथ्सरं विश्वा आ भांहि प्रदिशः पृथिव्या

इत्यांह् तस्मांद्गिः सर्वा दिशोऽनु वि भांति प्रत्यौहतामृश्विनां मृत्युमंस्मादित्यांह मृत्युमेवास्मादपं नुदृत्युद्धयं तमंस्स्परीत्यांह पाप्मा वै तमः पाप्मानमेवास्मादपं हन्त्यगंन्म ज्योतिरुत्तममित्यांहासौ वा आंदित्यो ज्योतिरुत्तममित्यांहासौ

वा आंदित्यो ज्योतिंरुत्तममादित्यस्यैव सायुंज्यं गच्छति न संवथ्सरस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिंष्मतीमुत्तमामन्वांह ज्योतिंरेवास्मां उपरिष्टाद्दधाति सुवर्गस्य लोकस्यानुंख्यात्यै॥ (४४)

यावंनोऽस्य मुख्तिश्चर्यस्य वर्धयत्यादित्यौंऽष्टाविश्चितिश्च॥————[९]

षुङ्गिदींक्षयित् षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीक्षयित निभिर्दीक्षयित सप्त छन्दार्श्स छन्दोभिरेवैनं दीक्षयित विश्वे

सप्तिर्भिदीक्षयित सप्त छन्दार्रस् छन्दोभिरेवेनं दीक्षयित विश्वे देवस्यं नेत्रिरत्यंनुष्टभौत्तमयां जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां वागुंत्तमैकंस्माद्क्षरादनांतं प्रथमं पदम् तस्माद्वद्वाचोऽनांतं तन्मनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापितः (४५)

प्रजापंतरास्ये न्यूंनया जुहोति न्यूंनाि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना स् सृष्ट्ये यद्चिषि प्रवृक्ष्याद्भृतमवं रुन्धीत् यदङ्गारेषु भिवष्यदङ्गारेषु प्र वृंणिक्त भिवष्यदेवावं रुन्धे भिवष्यि भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृंणिक्त द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मणा वा एषा यज्ञंषा सम्भृता यदुखा सा यद्भिद्येतार्तिमार्च्छेत (४६)

यजंमानो हुन्येतांस्य युज्ञो मित्रेतामुखां तुपेत्यांहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मंत्रेवेनां प्रतिष्ठापयित् नार्तिमार्च्छिति यजंमानो नास्यं युज्ञो हंन्यते यदि भिद्येत तैरेव कृपालैः स॰ सृंजे्थ्सेव ततः प्रायंश्चित्तियीं गृतश्रीः स्यान्मंथित्वा तस्यावं दध्याद्भूतो वा एष स स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिंकामः स्याद्य उखायै सम्भवेथ्स एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम् भवत्येव यं कामयेत भ्रातृंव्यमस्मे जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्यावं दध्याथ्साक्षादेवास्मै भ्रातृंव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नंकामस्यावं दध्यादम्बरीषे वा अन्नंम्प्रियते सयौन्येवान्नम् (४८)

दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत स र्नुमुकं प्राविशत् ऋमुकमवं दधाति यदेवास्य तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्ध् आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेर्जना (४९)

अर्व रुन्धे मुञ्जानवं दधात्यूर्ग्वे मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिं

वैकंकतीमा दंधाति भा पुवावं रुन्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इतिं तिसृभिंर्जातमुपं तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वेंव लोकेष्वाविदं गच्छुत्यथौं प्राणानेवात्मन्धंत्ते॥ (५०)

प्रजापंतिरृऋच्छ्रेथ्स्वामेवात्रं तेजंसा चतुंस्नि श्राच॥———[१०] न हं स्मृ वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहित् तदंस्मै प्रयोग पुवर्षिरस्वदयद्यदेशे यानि कानि चेति समिधमा दंधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मैं स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं

वेदौदुंम्बरीमा दंधात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधाति प्रजापंतिरग्निमंसृजत त॰ सृष्ट॰ रक्षा शसि (५१) अजिघा सन्थ्स एतद्रौक्षोघ्नमंपश्यत्तेन वै स रक्षा इस्यपाहत यद्रौक्षोघ्नं भवंत्यग्नेरेव तेनं जाताद्रक्षाङ्स्यपं हन्त्यार्श्वत्थीमा

दंधात्यश्वत्थो वै वनस्पतींना सपत्रसाहो विजित्ये वैकंङ्कतीमा

दंधाति भा एवावं रुन्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सर्शितं मे ब्रह्मोदेषां बाह् अंतिर्मित्युंत्तमे औदुंम्बरी (५२)

वाच्यति ब्रह्मणैव क्षत्र स इयंति क्षत्रेण ब्रह्म तस्माँ द्वाह्मणो राजन्यं वानत्यन्यं ब्राह्मणं तस्माँ द्वाजन्यौ ब्राह्मणवानत्यन्य र राजन्यं मृत्युर्वा एष यद्ग्रिर्मृत् हिरंण्य र रुक्ममन्तरं प्रति मृश्चतेऽमृतमेव मृत्योर्न्तर्थत् एकंवि शतिनिर्वाधो भवत्येकंवि शतिवै देवलोका द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावंदित्यः (५३)

पृक्वि १ श पृतावंन्तो वै देवलोकास्तेभ्यं पृव भ्रातृंव्यम्नतरेति निर्वाधेर्वे देवा असुरान्निर्वाधेऽकुर्वत् तन्निर्वाधानां निर्वाधत्वन्निर्वाधी भंवित् भ्रातृंव्यानेव निर्वाध कुरुते सावित्रिया प्रतिं मुश्चते प्रसूत्ये नक्तोषासेत्युक्तरयाहोरात्राभ्यांमेवैनमुद्यंच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अहोरात्राभ्यांमेवैनंमुद्यत्यं (५४)

प्राणेदांधारासीनः प्रति मुश्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जांयन्ते कृष्णाजिनमृत्तर्नतेजो वै हिरंण्यं ब्रह्मं कृष्णाजिनन्तेजंसा चैवैनं ब्रह्मंणा चोभ्यतः परि गृह्णाति षडुंद्यामः शिक्यं भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैन्मुद्यंच्छते यद्वादंशोद्यामः संवथ्सरेणैव मौअं भवत्यूर्ग्वे मुश्जां ऊर्जेवैन् समर्थयति सुपर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवैक्षते रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचंष्टे दिवं गच्छ सुवंः प्तेत्यांह

सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयति॥ (५)

रक्षां इस्योदं म्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्वि शतिश्व॥————[११]

सिमंद्धो अञ्जन्कृदंरं मतीनां घृतमंग्ने मधुंमृत्पिन्वंमानः। वाजी वहंन्वाजिनं जातवेदो देवानां विश्व प्रियमा स्थस्थम्ं। घृतेनाञ्जन्थ्सम्पूथो देवयानांन्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनुं त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजंमानाय धेहि। ईड्युश्चास् वन्द्यंश्च वाजिन्नाश्श्चासि मेध्यंश्च सप्ते। अग्निष्ट्वां (५६)

देवैर्वसुंभिः स्जोषाः प्रीतं विह्नं वहत् जातवेदाः। स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुंविते देधातु। एता उं वः सुभगां विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्वाः स्तीः कृवषः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानांमभि संविदाने। उषासां वाम् (५७)

सुहिर्ण्ये सुंशित्पे ऋतस्य योनांविह सांदयामि। प्रथमा वा सर्थिनां सुवर्णां देवौ पश्यंन्तौ भुवंनानि विश्वां। अपिप्रयं चोदंना वां मिमांना होतांरा ज्योतिंः प्रदिशां दिशन्तां। आदित्यैर्नो भारंती वष्ट यज्ञ स् सरंस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपंहूता वसुंभिः सजोषां यज्ञं नो देवीर्मृतेषु धत्त। त्वष्टां वीरं देवकांमं जजान त्वष्टुरवीं जायत आशुरश्वंः। (५८) त्वष्टेदं विश्वम्भुवंनं जजान बहोः कुर्तारंमिह यक्षि होतः। अश्वी घृतेन त्मन्या समेक्त उपं देवा र ऋतुशः पार्थं एतु। वनस्पतिर्देवलोकं प्रजानन्नग्निनां ह्व्या स्विदितानिं वक्षत्। प्रजापंतेस्तपंसा वावृधानः सद्यो जातो दिधिषे यज्ञमंग्ने। स्वाहांकृतेन ह्विषां पुरोगा याहि साध्या ह्विरंदन्तु देवाः॥ (५९)

अप्रिष्ट्वां वामश्चे द्विचंत्वारिश्शव॥———[१२]

विष्णुंमुखा अत्रंपते यावंती वि वै पुंरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्मं जज्ञानश् स्वंयमातृण्णामेषां वै

र्वियां किस्त्वा द्वादंश॥———[१३] विष्णुंमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृण्णां

पुशुर्गीयुत्री कस्त्वा द्वादंश॥——[१३] विष्णुमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तर्व स्वयमातृण्णां विषूचीनांनि गायत्री चतुं: पष्टि:॥64॥ विष्णुंमुखास्तनुर्वे भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुंमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँ ह्योकानं नपज्ययम्भ्यं जयन् यिद्वेष्णुक्रमान्क्रमंते विष्णुंरेव भूत्वा यजंमान्श्छन्दोभिरिमाँ ह्योकानं नप जंयित विष्णोः क्रमौं उस्यभिमातिहेत्यांह गायत्री वै पृथिवी त्रेष्ठुंभमन्तरिक्षम् जागंती द्यौरानुंष्टुभीदिश्वश्छन्दोभिरेवेमाँ ह्योकान् यंथापूर्वमभि जंयित प्रजापंतिरिग्नमं सृजत सौं उस्माथ्सृष्टः (१)

परांडे तमेतयान्वैदर्मन्दिति तया वै सों ऽग्नेः प्रियं धामावां रुन्ध यदेतामुन्वाहाग्नेरेवैतयां प्रियं धामावं रुन्ध ईश्वरो वा एष परांड्वद्यो यो विष्णुक्रमान्क्रमंते चतुसृभिरा वंर्तते चत्वारि छन्दा १ सि छन्दा १ सि खलु वा अग्नेः प्रिया तुनूः प्रियामेवास्य तुनुवंम्भि (२)

पूर्यावंतिते दक्षिणा पूर्यावंतिते स्वमेव वीर्यमन् पूर्यावंतिते तस्माद्दक्षिणोऽर्घ आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथी आदित्यस्यैवावृत्मन् पूर्यावंतिते शुनःशेपमाजींगर्तिं वर्रुणोऽगृह्णाथ्स एतां वांरुणोमंपश्यत्तया व स आत्मानं वरुणपाशादंमुश्रद्धरुणो वा एतं गृह्णाति य उखां प्रतिमुश्चत उद्तमं वरुण पाशंमस्मदित्यांहाऽऽत्मानंमेवेतयां (३)

व्रुण्पाशान्मुं अत्या त्वांहार्षिमत्याहा ह्यंनु १ हरंति

ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचितिरत्यांह् प्रतिष्ठित्यै विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छुन्त्वित्यांह विशेवैन् समंध्यत्यस्मित्राष्ट्रमधि श्रयेत्यांह राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकर्यं कामयेत राष्ट्रइ स्यादिति तं मनंसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भंवति (४)

अग्रें बृहत्रुषसांमूर्ध्वों अंस्थादित्याहाग्रंमेवेन समानानां करोति निर्जिग्मवान्तमंस इत्यांह् तमं एवास्मादपं हिन्त् ज्योतिषागादित्यांह् ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतुसृभिः सादयति चत्वारि छन्दा से छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदतिच्छन्दा वर्ष्मैवेन समानानां करोति सद्वंती (५)

भ्वति सत्त्वमेवैनं गमयित वाथ्सप्रेणोपं तिष्ठत एतेन् वै वंथ्सप्रीर्भालन्दनौँऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवैतेनं प्रियं धामावं रुन्ध एकाद्शं भंवत्येक्धेव यजंमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन् वै देवा अस्मिल्लोक आर्ध्रवञ्छन्दोभिरमुष्मिन्थ्स्तोमंस्येव खलु वा एतद्रूपं यद्वांथ्सप्रम्यद्वांथ्सप्रेणोपितिष्ठंते (६)

इममेव तेनं लोकम्भि जंयित यिद्वेष्णुक्रमान्क्रमंतेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित पूर्वेद्यः प्र क्रांमत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगे-ऽन्यासां प्रजानां मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे तस्माद्यायावरः क्षेम्यम्ध्यवंस्यति मुष्टी कंरोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ (७) अन्नप्तेऽन्नंस्य नो देहीत्यांहाग्निर्वा अन्नंपितः स पुवास्मा अन्नं प्र यंच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण् इत्यांहायक्ष्मस्येति वावैतदांह् प्र प्रंदातारंं तारिष् ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पद् इत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्त उदं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः (८)

प्राणैरेवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां एवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवेन् समर्थयित चत्सृभिरा सादयित चत्वारि छन्दा सि छन्दोंभिरेवातिंच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितिंच्छन्दा वर्ष्मैवेन समानानां करोति सद्वंती भवति सत्त्वमेवेनं गमयित प्रेदंग्ने ज्योतिंष्मान् (९)

याहीत्यांह् ज्योतिंरेवास्मिन्दधाति तुनुवा वा एष हिंनस्ति यर हिनस्ति मा हिर्स्सीस्तुनवां प्रजा इत्यांह प्रजाभ्यं एवेनर् शमयित रक्षार्स्सि वा एतद्यज्ञर संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रेन्द्दित्यन्वांह् रक्षंसामपंहत्या अनंसा वहुन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादनुस्वी चं रुथी चातिंथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवित य एवं वेदं समिधाऽग्निं दुंवस्यतेतिं घृतानुषिक्तामवंसिते समिधमा दंधाित यथातिंथय आगंताय स्पिष्वंदाित्थयं क्रियतें ताह्येव तद्गायित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टभां राज्ञन्यंस्य त्रैष्टभो हि राज्जन्यं।ऽफ्सु भस्म प्र

वेशयत्यपस्योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वेशयति त्रिवृद्धे (११) अग्निर्यावानेवाग्निस्तं प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषौऽग्नि

वंपति यौंऽपस् भस्मं प्रवेशयंति ज्योतिष्मतीभ्यामवं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पृश्न् वंपति यौंऽपस् भस्मं प्रवेशयंति पुनंकुर्जा सह र्य्यति पुनंकुदैति प्रजामेव पृश्नात्मन्थंते पुनंक्ति दित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः सिनंन्धतामित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समैन्धत ताभिरेवैन् सिनंन्द्रे बोधा स बोधीत्युपं तिष्ठते बोधयंत्येवैनन्तस्मांथ्सुम्वा प्रजाः प्र बुंध्यन्ते यथास्थानमुपं तिष्ठते तस्मांद्यथास्थानं पशवः पुनरेत्योपं तिष्ठन्ते॥ (१३)

वे विश्वं देवा ज्योतिष्णानपंचिततमो विवृद्धा आंदित्या हिचंत्वारिश्यवा ——[२]
यावंती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै
यमं देवयर्जनम्स्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैन् स चिनुतेऽपेतेत्यध्यवंसाययित यममेव देवयर्जनम्स्ये निर्याच्याऽऽत्मनेऽग्निं

ऽपेतेत्यध्यवंसाययति यममेव देवयजंनम्स्यै निर्याच्याऽऽत्मनेऽग्निं चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनांमृतिम्च्छन्तो नाविन्दन्ते देवा एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४) अनांमृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं

अनामृत एवााग्न चिनुत उद्धान्त यद्वास्या अमुध्य तदप हन्त्युपोऽवाँक्षति शान्त्यै सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वान्रस्यं रूप र रूपेणैव वैश्वान्रमवं रुन्य ऊषान्नि वंपति पृष्टि्वा एषा प्रजनेनं यदूषाः पुष्ट्यांमेव प्रजनेनेऽग्निं चिनुतेऽथीं संज्ञानं एव संज्ञान् इं होतत् (१५)

पृश्नां यदूषा द्यावांपृथिवी सहास्तान्ते वियती अंब्रूतामस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्यां यज्ञियमासीत्तदस्यामंदधात्त ऊषां अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यांमदधात्तददश्चन्द्रमंसि कृष्णमूषांत्रिवपंत्रदो ध्यांयेद्यावांपृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिंनुतेऽयश् सो अग्निरितिं विश्वामिंत्रस्य (१६)

सूक्तं भंवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्धाग्नेरेवेतेनं प्रियं धामावं रुन्धे छन्दोंभिवें देवाः सुंवर्गं लोकमायश्चतंस्रः प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांश्सि छन्दोंभिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति तेषा सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंद्रीयन्त ते द्वे पुरस्तांथ्समीची उपांदधत द्वे (१७)

पृश्चाथ्समीची ताभिर्वे ते दिशोंऽहरहुन् यह्ने पुरस्तांथ्समीचीं उपदर्धाति ह्ने पृश्चाथ्समीचीं दिशां विधृत्या अथों पृशवो वै छन्दार्श्से पशूनेवास्में समीचीं दधात्यष्टाबुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्री सुंवर्गं लोकमञ्जंसा वेद सुवर्गस्यं लोकस्यं (१८)

प्रज्ञांत्यै त्रयोंदश लोकं पृणा उपं दधात्येकंवि श्यातिः सम्पंद्यन्ते प्रतिष्ठा वा एंकवि श्याः प्रतिष्ठा गार्हंपत्य एकवि श्यास्यैव प्रतिष्ठां गार्हंपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद पश्चिंचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्को युज्ञः पाङ्काः पृशवो युज्ञमेव पृश्नवं रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकंचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एंक्धा वै सुंवर्गो लोक एंक्वृतैव सुंवर्गं लोकमेंति पुरींषेणाभ्यूंहति तस्मान्मा १ सेनास्थिं छुन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पश्च चित्रंयो भवन्ति पश्चभिः पुरींषैर्भ्यूंहति दश्च सम्पंद्यन्ते दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अ्बावसाययंति होतिक्विश्वामित्रस्यादधत् हे लोकस्यं लोकेषुं सुप्तचंत्वारिश्यचा——[3] वि वा एतौ द्विषाते यश्चं पुराग्निर्यश्चोखायाष्ट् समित्मितिं चत्सृभिः सं नि वंपति चत्वारि छन्दार्शसे छन्दार्शसे खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनौं तनुवा सर्शास्ति समित्मित्यांह् तस्माद्वह्मणा क्षत्रर समेति यथ्संन्युप्यं विहरंति तस्माद्वह्मणा क्षत्रं व्यौत्यृतुभिः (२१)

वा एतं दींक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यों मातेवं पुत्रं पृथिवी पृंरीष्यमित्यांहुर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मृंश्रति वैश्वानयां शिक्यमा देत्ते स्वदयंत्येवैनंत्रेर्ऋतीः कृष्णास्तिस्रस्तुषंपका भवन्ति निर्ऋत्ये वा एतद्भांगधेयं यत्तुषा निर्ऋत्ये रूपं कृष्ण॰ रूपेणैव निर्ऋतिं निरवंदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिख्स्वायांमेव दिशि निर्ऋतिं निरवंदयते स्वकृत इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वे निर्ऋत्या आयतंन इस्व एवायतंने निर्ऋतिं निरवंदयते शिक्यंमुभ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पार्शः साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्म्ंश्चिति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमवं यजते परांचीरुपं (२३)

दधाति परांचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुंदतेऽप्रंतीक्षमा यंन्ति निर्ऋंत्या अन्तर्हित्यै मार्जियत्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हेपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चंरित्वा पूता देवलोकमुपावर्तन्तु एक्योपं तिष्ठन्त एक्धैव यर्जमाने वीर्यं दधति निवेशनः संगर्मनो वसूनामित्याह प्रजा वै पुशवो वसुं प्रजयैवैनं पशुभिः समर्थयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा परांचीरुपाष्टाचंत्वारिश्शच॥-----[४]

पुरुषमात्रेण वि मिंमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवैनं वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबांहुस्तावान्भवत्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यं वीर्येणैवैनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यंपक्षः पतितुमर्हत्यर्निनां पृक्षौ द्राघीया १ सौ भवतस्तस्मात्पृक्षप्रवया १ सि वया १ सि व्याममात्रौ पृक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुंना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुंः सयोनित्वाय यजुंषा युनिक्त यजुंषा कृषित व्यावृंत्ये पङ्गवेन कृषित पङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं कृषित् यद्बांदशग्वेनं संवथ्सरेणैवेयं वा अग्नेरंतिदाहादंबिभेथ्सैतिद्द्वंगुणमंपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां नात्यंदहद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवंत्यस्या अनंतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यंन्तुमर्ह्तीत्यांहुर्यत्व चाकृष्टं च भवंत्यग्नेरुद्यंत्या पृतावंन्तो वै पृशवों द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मुजेद्रुद्रायापि दथ्याद्यद्वंश्चिणा पितृभ्यो नि धुंवेद्यत्प्रतीचो रक्षा १सि हन्युरुदींच उथ्मृंजत्येषा वै देवमनुष्याणा १ शान्ता दिक् (२७)

तामेवेनाननूथ्सृंज्त्यथो खिल्वमां दिश्मुथ्सृंजत्यसौ वा आंदित्यः प्राणः प्राणमेवेनाननूथ्सृंजित दिश्वणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमनुं पर्यावर्तन्ते तस्मादिश्वणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनुं पर्यावर्तन्ते तस्मात्पराश्चः प्रावो वि तिष्ठन्ते प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिसः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यांतयत्योषंधीर्वपति ब्रह्मणात्रमवं रुन्धेऽकेंंऽकंश्चीयते चतुर्दशिभवंपति स्प्त ग्राम्या ओषंधयः स्प्तार्ण्या उभयीषामवरुद्धा अत्रंस्यात्रस्य वप्त्यत्रंस्यात्रस्यावंरुद्धे कृष्टे वंपति कृष्टे ह्योषंधयः प्रतितिष्ठंन्त्यनुसीतं वंपति प्रजात्ये द्वादशसु सीतांसु वपति द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अत्रं पचित यदंग्निचित् (२९)

ऽपि प्रोक्षेदनंवरुद्धस्यावंरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्थ्समंस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येंऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यैं दिशो लोष्टमा हंरेदिषमूर्जमहमित आ दंद इतीषंमेवोर्जं तस्यैं दिशोऽवं रुन्धे क्षोधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवंत्युत्तरवेदिमुपं वपत्युत्तरवेदार ह्यंग्निश्चीयतेऽथौं पशवो वा उत्तरवेदिः पशूनेवावं रुन्धेऽथो यज्ञपरुषोऽनंन्तरित्यै॥ (३०) च भुवत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्यं यत्कृष्टश्राकृष्टं च दिख्सीतां अग्निचिदव पश्चविश्शतिश्च॥———[५]

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्यं सूक्त र सूक्तेनैव वैश्वानरमवं रुन्धे षुद्धिनि वंपित् षङ्घा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरौंऽग्निर्वैश्वानुरः साक्षादेव वैश्वानुरमवं रुन्धे समुद्रं वै नामैतच्छन्दंः समुद्रमनुं प्रजाः प्र जायन्ते यदेतेन सिकंता निवपंति प्रजानां प्रजनंनायेन्द्रंः (३१)

वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथ्स्फ्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयं येंऽन्तःशरा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणा ५ शर्कर्त्वं वज्रो वै शर्कराः पृशुर्ग्निर्यच्छर्कराभिर्ग्निं पंरिमिनोति वज्रेणैवास्मै पशून्परि गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मा यस् नोपं हरते त्रिसप्ताभिः (३२) पुशुकांमस्य परि मिनुयाथ्सप्त वै शीर्षुण्याः प्राणाः प्राणाः

पृशवंः प्राणेरेवास्में पृशूनवं रुन्धे त्रिणवाभिर्भातृंव्यवतस्त्रिवृतंमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरित स्तृत्या अपंरिमिताभिः पिरं मिनुयादपंरिमितस्यावंरुद्धे यं कामयेतापृशः स्यादित्यपंरिमित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूहेदपंरिगृहीत एवास्यं विषूचीन् रेतः परा सिश्चत्यपृशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्थ्रस्यादितिं पिर्मित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूंहेत्परिंगृहीत पुवास्मैं समीचीन् रेतंः सिश्चति पशुमानेव भवित सौम्या व्यूंहित सोमो वे रेतोधा रेतं पुव तद्दंधाति गायित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणिस्रष्टुभां राजन्यंस्य त्रेष्टुंभो हि राजन्यंः शंयुं बार्हस्पत्यं मेधो नोपानमथ्सौंऽग्निं प्राविंशत् (३४)

सौंऽग्नेः कृष्णों रूपं कृत्वोदांयत् सोऽश्वं प्राविश्वथ्सो-ऽश्वस्यावान्तरश्फोंऽभवद्यदश्वमाकृमयंति य एव मेधोऽश्वं प्राविश्वत्तम्वावं रुन्धे प्रजापंतिनाग्निश्चेत्वयं इत्यांहुः प्राजापत्यो-ऽश्वो यदश्वमाकृमयंति प्रजापंतिनेवाग्निं चिन्ते पुष्करपणम्पं दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपण् सयोनिमेवाग्निं चिन्तेऽपां पृष्ठमसीत्युपं दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपण् रूपेणैवैनदुपं दधाति॥ (३५)

इन्ह्रं पुश्रुकांमस्य भवत्यविश्रुष्ययोनि विश्रुतिश्चे॥————[६] ब्रह्मं जज्ञानमिति रुक्ममुपं दधाति ब्रह्मंमुखा वै प्रजापतिः

प्रजा अंमुजत ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यर्जमानः सृजते ब्रह्म

जज्ञानिमत्यांह् तस्माँ द्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथियां नान्तरिक्षे न दिव्यंग्निश्चेत्वयं इति यत्पृथियां चिन्वीत पृथिवी र शुचाप्येन्त्रौषंधयो न वनस्पत्यः (३६)

प्र जांयेर्न् यद्न्तिरक्षे चिन्वीतान्तिरिक्षः शुचापंयेन्न वयाः सि प्र जांयेर्न् यद्दिवि चिन्वीत दिवः शुचापंयेन्न पर्जन्यो वर्षेद्रुकामुपं दधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतं पृवािन्ने चिन्ते प्रजांत्यै हिर्ण्मयं पुरुष्मुपं दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै यदिष्टंकाया आतृंण्णमनूपद्ध्यात्पंशूनां च यजमानस्य च प्राणमिपं दध्याद्क्षिणतः (३७)

प्राश्चम्पं दधाति दाधारं यजमानलोकन्न पंशूनां च् यजमानस्य च प्राणमपिं दधात्यथो खिल्वष्टंकाया आतृंण्णमनूपं दधाति प्राणानामुथ्मृंष्ट्ये द्रफ्सश्चंस्कन्देत्यभि मृंशिति होन्नांस्वेवैनं प्रतिष्ठापयित सुचावुपं दधात्याज्यंस्य पूर्णां कांष्मर्यमयीं दुधः पूर्णामौदुंम्बरीमियं व कांष्मर्यमय्यसावौदुंम्बरीमे एवोपं धत्ते (३८)

तॄष्णीमुपं दधाति न हीमे यजुषाप्तुमर्हिति दिक्षिणां कार्ष्मर्यमयीमुत्तरामौदुंम्बरीन्तस्मांदस्या असावृत्तराज्यस्य पूणां कार्ष्मर्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रं कार्ष्मर्या वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षाङ्स्यपं हन्ति द्धः पूर्णामौदुंम्बरीं पृशवो वै दध्यूर्णुदुम्बरंः पृशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे

पुवैनम् (३९)

अमुष्मिं ह्लोक उपं तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेत्व्यं इत्यांहुः सुग्वे विराज्यश्मुखं व्यावप्दधांति विराज्येवाग्निं चिन्ते यज्ञमुखं यंज्ञमुखं वै क्रियमाणे यज्ञ र रक्षारं सि जिघारसन्ति यज्ञमुखर रुक्तो यद्भुकां व्याघारयंति यज्ञमुखादेव रक्षाङ्स्यपं हन्ति पृश्चभिव्याघारयति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाङ्स्यपं हन्त्र पृश्चभिव्याघारयति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाङ्स्यपं हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पृश्चवोऽङ्गानि प्र हरिन्ते प्रतिष्ठित्य॥ (४०)

अग्निवैश्वान्रो यद्ग्रौह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यज्रंष्कृतां प्र यंच्छ्रेतां ब्रौह्मणश्चोपं दध्यातामुग्नावेव तद्ग्निं चिन्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्योऽविद्वानिष्टंकामुप्दधांति त्रीन् वरौन्दद्यात्रयो वै प्राणाः प्राणानाङ् स्पृत्ये द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पृशः (४२) वा एष यद्ग्निर्न खलु वै पृशव आयंवसे रमन्ते दूर्वेष्ट्रकामुपं दधाति पशूनां धृत्ये द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये काण्डांत्काण्डात्प्ररोह्न्तीत्यांह् काण्डेनकाण्डेन् ह्यंषा प्रतितिष्ठंत्येवा नों दूर्वे प्र तंनु सहस्रेण श्तेन् चेत्यांह साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्ये देवलुक्ष्मं वै त्र्यांलिखिता तामुत्तंरलक्ष्माणं देवा उपांदधताधंरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत वसीयान्थस्यादित्युत्तंरलक्ष्माणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भंवति यं कामयेत् पापीयान्थस्यादित्यधंरलक्ष्माणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयति पापीयान्भवति त्र्यालिखिता भंवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृंव्यमन्तरेत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडार्शः कूर्मो भूत्वानु प्रासंपत् (४४)

यत्कूर्मम्ंप्दधांति यथां क्षेत्रविदश्चंसा नयंत्येवमेवैनं कूर्मः स्वंगं लोकमञ्जंसा नयति मेधो वा एष पंशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्मम्ंपदधांति स्वमेव मेधं पश्यंन्तः पशव उपं तिष्ठन्ते श्मशानं वा एतिल्कियते यन्मृतानां पशूना शीर्षाण्यंपधीयन्ते यज्ञीवंन्तं कूर्मम्ंपदधांति तेनाश्मंशानचिद्वास्त्वयों वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वातां ऋतायत इतिं दुप्ता मधुमिश्रेणाभ्यंनक्ति स्वदयंत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरण्यं मधु यद्द्वप्ता मधुमिश्रेणांभ्यनक्त्युभयस्यावंरुद्धे मही द्यौः पृथिवी चं न युज्ञ एव युज्ञं प्रतिष्ठापयति॥ (४७)

इत्यांहाभ्यामेवैनंमुभयतः परिं गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये पुरस्तांत्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मांत् (४६) पुरस्तांत्प्रत्यर्श्वः पुशवो मेधुमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमग्निं

चिंनुते यजंमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एंनमीश्वरो हि॰ सिंतोरुलू खंलु मुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सर्नाभिमेवाग्निं चिनुतेऽहि ५ साया औदुम्बरं भवृत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुंअत इयंद्भवति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितमवं हन्त्यन्नमेवाकंर्वैष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वे यज्ञो वैष्णवा वनस्पतंयो

पुष वै पुशुर्यमंसर्पदेष यत्तस्माृत्तस्मांथ्सुप्तविर्शतिश्च॥———[८] एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुप्दधांत्येभ्य एव लोकेभ्यो ज्योतिरवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकंताभिः

पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्यं रूप र रूपेणैव वैश्वानरमर्व रुन्धे यं

कामर्यंत क्षोधुंकः स्यादित्यूनां तस्योपं (४८) दध्यात्क्षोधुंक एव भंवति यं कामयेतानुंपदस्यदन्नंमद्यादितिं पूर्णां तस्योपं दध्यादनुंपदस्यदेवान्नमित्ते सहस्रं वे प्रति पुरुषः

पशूनां येच्छति सहस्रंमन्ये पशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुपं दधाति

सवीर्यत्वायोखायामपिं दधाति प्रतिष्ठामेवैनंद्गमयति व्यृंद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुंरुषशीर्षममृतं खलु वै प्राणाः (४९)

अमृत् हिरंण्यं प्राणेषुं हिरण्यश्वलकान्प्रत्यंस्यति प्रतिष्ठामेवैनंद्रमियत्वा प्राणेः समर्धयति द्र्धा मेधुमिश्रेणं पूरयति मध्व्योऽसानीति शृतात्ङ्क्षीन मेध्यत्वायं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यार्ण्यं मधु यद्द्धा मधुमिश्रेणं पूर्यत्युभयस्यावंरुद्धै पशुशीर्षाण्युपं दधाति पृशवो वै पंशुशीर्षाणं पृशूनेवावं रुन्धे यं कामयेतापशः स्यादितिं (५०)

विष्चीनांनि तस्योपं दध्याद्विषूंच पुवास्मांत्पृशून्दंधात्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पशुमान्थ्रस्यादितिं समीचीनांनि तस्योपं दध्याथ्समीचं पुवास्में पृशून्दंधाति पशुमानेव भंवित पुरस्तांत्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पृश्चात्प्राचीनंमृष्भस्यापंशवो वा अन्ये गोंअश्वेभ्यः पृशवों गोअश्वानेवास्में समीचों दधात्येतावन्तो वै पृशवंः (५१)

द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् वा एतद्ग्नौ प्र दंधाति यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधाँत्यमुमार्ण्यमनुं ते दिशामीत्यांह ग्राम्येभ्यं एव पृशुभ्यं आर्ण्यान्पृशूञ्छुचमन्थ्यंजिति तस्मांथ्यमावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पृशवः कनीया सं शुचा ह्यंताः संपंशीर्षमुपं दधाति यैव सुपे त्विष्टिस्तामेवावं रुन्धे (५२) यथ्संमीचीनं पश्शीर्षैरुंपदध्याद्भाम्यान्पशून्द १ श्ंकाः

स्युर्यद्विषूचीनमार्ण्यान् यजुरेव वंदेदव् तां त्विषि रं रुन्धे या सर्पे

न ग्राम्यान्पृशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खलूप्धेयंमेव यदुंप्दधांति तेन तां त्विषिमवं रुन्धे या सर्पे यद्यजुर्वदंति तेनं शान्तम्॥ (५३)

जन्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पृश्वतं रुन्धे चतुंश्वत्वारिःशव॥————[९]
पृश्वतं पृष यद्ग्निर्योनिः खलु वा पृषा पृशोविं क्रियते
यत्प्राचीनंमेष्टकाद्यज्ञंः क्रियते रेतोंऽपस्यां अपस्यां उपं दधाति

योनांवेव रेतों दधाति पश्चोपं दधाति पाङ्काः पश्चवंः पश्ननेवास्मै

प्र जंनयित पश्चं दक्षिणतो वज्रो वा अंपुस्या वज्रेणैव यज्ञस्यं दक्षिणतो रक्षाङ्स्यपं हन्ति पश्चं पृश्चात् (५४)
प्राचीरुपं दधाति पृश्चाद्वे प्राचीन् रेतों धीयते पृश्चादेवास्मैं प्राचीन् रेतों दधाति पश्च पुरस्तांत्प्रतीचीरुपं दधाति पश्चं पुरस्तांत्प्रतीचीरुपं दधाति पश्चं पृश्चात्प्राचीस्तस्मांत्प्राचीन् रेतों धीयते पृतीचीः पृजा जांयन्ते पश्चौत्तरत्ररुंन्दस्याः पृशवो वै

अग्नेरंतिदाहादंबिभेथ्सैताः (५)
अपस्यां अपश्यत्ता उपांधत्त् ततो वा इमां नात्यंदह्द्यदंपस्यां
उपदर्धांत्यस्या अनंतिदाहायोवाचं हेयमद्दिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता
उपधीयान्ते य उं चैना एवं वेद्दिति प्राण्भृत उपं दधाति रेतंस्येव
प्राणान्दंधाति तस्माद्वदंन्प्राणन्पश्यंञ्छृण्वन्पशुर्जांयतेऽयं पुरः (५६)

छंन्दस्याः पश्नेव प्रजातान्थस्वमायतंनमभि पर्यूहत इयं वा

दंक्षिणा विश्वकर्मितं दक्षिणतो मनं एवैताभिर्दाधारायं पश्चाद्विश्वव्यंचा इति पश्चाचक्षुरेवैताभिर्दाधारेदम्त्तराथ्स्वरित्युंत्तर्तः श्रोत्रंमेवैताभिर्दाधारेयमुपरि मृतिरित्युपरिष्टाद्वाचंमेवैताभिर्दाधार् दशंद्शोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णया (५७)

भुव इतिं पुरस्तादुपं दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं

उपं दधाति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये याः प्राचीस्ताभिवंसिष्ठ आर्प्नोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वांजो

याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदंग्निर्या उध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेद्र्य्योत्येव य आसामेवं बन्धतां वेद् बन्धुंमान्भवित् य आसामेवं क्रिप्तिं वेद् कल्पेते (५८) अस्मै य आसामेवमायतेनं वेदायतेनवान्भवित् य आसामेवं प्रतिष्ठां वेद् प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृतं उपधायं संयत् उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्भिः सं येच्छित् तथ्संयता संयत्त्वमथौं प्राण एवापानं दंधाति तस्मौत्प्राणापानौ सं चंरतो विष्चीरुपं दधाति तस्माद्धिष्वंश्रौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं यतम् (५९)

असुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्योऽग्निर्यथ्सं यतं उपदर्धाति समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाक्स्र्यविवयः कृतमयानामित्याह् वयोभिरेवायानवं रुन्धेऽयैवियारंसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्माद्यर सर्वतः पवते॥ (६०)

पृश्चादेताः पुरौंऽक्ष्णया कल्पृतेऽसं यतं पश्चंत्रि श्शच॥——

नारीं: (६१)

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषयाँ। देवानां पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवंमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं वियूयं। इहेहैं षां कृणुत् भोर्जनानि ये ब्र्हिषो नमीवृक्तिं न

युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वंस्य वाजिनंस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।

गायत्री त्रिष्टु जगंत्यनुष्टु क्पङ्गां सह। बृहत्युं णिहां

क्कुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुंष्पदा त्रिपदा या च षद्वंदा। सछंन्दा या च विच्छंन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। महानामी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवंरीः। मेघ्यां विद्युतो वार्चः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो

जग्मुः॥ (६२) नारींस्त्रि॰शर्च॥ कस्त्वां छाति कस्त्वा वि शांस्ति कस्ते गात्रांणि शिम्यति। क

उं ते शमिता कविः। ऋतवंस्त ऋतुधा पर्रुः शमितारो वि शांसतु। संवथ्सरस्य धार्यसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवंस्त्वा छ्यन्तु वि चं शासतु। गात्रांणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यंन्तः। अर्धमासाः परू ५ षि ते मासाँ श्छान्तु शिम्यंन्तः। अहोरात्राणिं मरुतो विलिप्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रं भिषज्यतु।

द्यौस्ते नक्षंत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेंभ्यो गात्रेंभ्यः शमुस्त्ववंरेभ्यः। शमुस्थभ्यों मुज्जभ्यः शमुं ते तनुवें भुवत् (६४)

विलिष्टित्रि १ शर्च॥

उथ्सन्नयुज्ञ इन्द्राम्नी देवा वा अंक्षणयास्तोमीयां अग्नेर्भागोंऽस्यम्ने जातान्नश्मिरितिं नाकुसद्भिष्ठन्दार्शस् सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्देवासुराः कनीया १ सः प्रजापंतेरक्षि द्वादंश। [१३] उथ्सन्नयुक्तो देवा वै यस्य

मुख्यंवतीर्नाकुसद्धिरेवैताभिरृष्टाचंत्वारि श्शत्॥ 48॥ उथ्सन्नयुज्ञः संवृत्वायं॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्न्युज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं कंरोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्में भेषजं कंरोत्यृत्वयां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंत्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंत्व्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप पृवाभि समनसः (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योपधायापस्या

कामयेत पशुमान्थस्यादित्यंपस्यांस्तस्योपधार्य वयस्यां उपं दथ्याथ्संज्ञानंमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्के द्वे

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ स्मावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति

कृष्णे (४)

सि १ हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चामधिपतिः॥ (५)

क्ष्यां उप्धावं प्राण्भतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१]
इन्द्रौग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां
वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा

वा इमौ लोको विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तिरक्षिमिव वा एषेन्द्राम्भी इत्याहेन्द्राम्भी वे देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरक्षे वे स्वयमातृण्णान्तिरक्षम्वोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनेवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वै सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपांदधत ताभिर्वे ते दिशों ऽद ५ हन्यदिश्यां उपदर्भाति दिशां विधृत्ये दशं प्राणभृतः पुरस्तादुपं (७)

तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिंष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशांक्षरा विराह्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ तस्माँत्पुरस्ताङ्गोतिरुपाँस्महे छन्दा रेसि पृशुष्वाजिमेयुस्तान्बृंहृत्युदंजयुत्तस्माद्वार्ह्ताः (८)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्तौद्धत्ते

पुशवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मादक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयति षद्गिर्श्रय्यं पंद्यन्ते षद्गिर्श्रयक्षरा बृहती बार्ह्नताः पुशवों बृहत्यैवास्मैं पुशूनवं रुन्धे बृहती छन्दंसाइ स्वारांज्यं परीयाय यस्येताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथस्पत वै शीर्षणयाः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना ई सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्ता एताश्चतुंस्त्रि श्शच॥______

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता

तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदेख्णयास्तोमीया अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

त्रिवृत् (११) युज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित व्योम सप्तद्श इति दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नर्ं सप्तदशोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्वक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकवि १ श इति पश्चात्प्रंतिष्ठा वा

एंकवि शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चदश इत्युंत्तरत ओजो वै भान्त ओर्जः पश्चद्रश ओर्ज एवोत्तंरुतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात (१२) उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवर्तः संविरश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नर् सविरशो-

इति पश्चाद्यद्वि रंशतिर्दे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन विराजोरेवाभिपूर्वमुत्राद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्युंत्तरतस्तस्मांथ हस्तंयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्विष्श इतिं पुरस्तादुपं

ऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते वर्चौ द्वावि॰श

दधाति चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव

पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव् श इति दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिंणेनान्नमद्यत ओजंस्निण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्निण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्नयोविश्श इति (१४)

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकितिर्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुिक्चर्श इति दक्षिणतों-ऽसौ वा आदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चिसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिर्श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षिद्वर्श इत्यंत्तरतः सुवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टिम। (१५)

अग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयित नृचक्षंसां भागों ऽसीतिं दक्षिणतः शुंश्रुवा रसो वै नृचक्षसो ऽत्रं धाता

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्स्व्यस्र्वयोविर्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च॥-----[3]

जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माँ जाताऽन्नमत्ति जनित्र ई स्पृत १ संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नर्थं सप्तद्शोऽन्नमेव देक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पश्चात्प्राणो वे मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोंऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोर्जः क्षुत्रमोर्जः पश्चद्रशः (१७)

ओर्ज एवोत्तर्तो धंत्ते तस्मांद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित वसूंनां भागोंऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखः रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विष्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोंऽसीति दक्षिणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रं मुरुतोऽत्रं गर्भा अत्रं पश्चविष्शोऽत्रमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते-ऽदित्यै भागः (१८)

असीति पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवृतुर्भागांऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वे देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्च्समेवोत्तर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधी ब्रह्मवर्च्सितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्ये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धृत्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे धृत्रः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनां भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्मादक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणां भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवृत्तींऽष्टाचत्वारिष्श इत्युंत्तर्तोऽनयोंलोंकयोंः सवीर्युत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओज्स्ब्येव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽको वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्रक्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपादधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छत्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वे जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्ये भागो वे धुर्त्रः सुमावंद्वीर्यों विधा ततो वा डुदं चतुंर्दश च॥ $lue{-}$ $lue{8}$

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सप्रतानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृं व्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चान्नं निष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्च्सं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्च्समेव दक्षिणतो धंते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्च्सितंरः षोड्शः स्तोम् इत्यंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंरतो धंते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्ञः

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ५)

लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

सात्मामुष्मिँ छोके भंवित य पृवं वेदैता वा अंसप्ता नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवित पृशुर्वा पृष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाित विराजंमेवोत्तमां पृशुषुं दधाित तस्मौत्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाित सवीर्यत्वायाँ ध्णयोपं दधाित तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरिन्त प्रतिंष्ठित्यै यािन व छन्दारंसि सुवुर्ग्यांण्यास्नतैर्देवाः सुंवुर्गं

उप दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते

निरंमिमृतेवृश्छन्दो वरिवृश्छन्द इति ता उपांदधत ताभिर्वे ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दा रंसि सुवृग्याणि तैरेव यजमानः सुवृगं लोकमंति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा असुजत ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत यत् (२६)

अश्राम्यन्ते तपोंऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका

स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभरद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रप्तापं दधाति सवीर्युत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मादुपधीयन्त ऋषंयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारि श्शच॥______

र्श्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ इति

वृष्टिं प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इतिं रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यादित्यानोज् इतिं पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं पृश्लेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८) इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहद्भिजित्यै ताः प्रजा अपप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्इस्प् इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः

पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिंथुनी अंभवन्तासुं त्रिवृदसीत्येव

मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैष लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिष्ठापयति सात्मान्तरिक्षः रोहति सप्रांणोऽमुष्मिं ल्लोके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिंथुन्यंन्तरिंक्षुं द्वादंश च॥

नाकसद्भिवे देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांकसदां नाकसत्त्वं यन्नांकसदं उपदर्धाति नाकसद्भिरेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति

यन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदेः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं एवैनंमेता भूता अमुिष्मं ह्लोक उपं शेरेऽथों तनूपानींरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदधं द्धायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तंरा नाकुसद्ध उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति तादगेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचींमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वांस्ते स्वयमातृण्णां चं विकुर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंविकुर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमुत्तमो धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

च् यर्जमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोप्धेय स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं प्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-पंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानाम्थ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वे देवानां विक्रान्तियद्विंकुणीं यद्विंकुणीमुंपदधाति देवानांमेव विक्रान्तिमनु वि क्रंमत उत्तरत उपं दधाति तस्मांदुत्तरतउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्सदो यत्रांक्सद्स्तत्यंशूनामेषां वे द्वाविश्यातिश्वा——[७] छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा शसि पृशूनेवावं रुन्धे छन्दा शसि वे देवानां वामं पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्ध एता १ ह

वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स प्शूनवांरुन्ध् यदेतामुंपदधांति प्शूनेवावं रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तींर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै पशवंः पश्नेवावं रुन्धेऽनुष्ठभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठप्राणानामुथ्सृष्ट्ये बृह्तीरुप्णिहाः पृङ्कीरृक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै पृशवंः पृशवंः (३६)

छन्दा रेसि विष्रुं रूपानेव पुशूनवं रुन्धे विष्रुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिंच्छन्दसमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिनुते वर्ष्म् वा पृषा छन्दंसां यदतिंच्छन्दा यदतिंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्मेवैन रं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये॥ (३७)

तेजं एव पुशवंः पुशवो यजंमान एकंश्र॥=

यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥

अस्याग्निं वृंश्चीरन् यथ्सयुजं उपदर्धांत्यात्मनैवेन रे सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरिग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भेवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष् उपं दधातीमानेवैताभिलींकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौ प्राणानेवैता यजंमानस्य दाध्रत्येता वै देवतौः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ (३९)

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित् तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवातुसनिर्सीत्यांहैतद्वे वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे संयानींभिर्वे देवा इमाँ ह्योकान्थ्समयुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथ्संयानीरुपदर्धाति यथापसु नावा संयात्येवम् (४०)

पुवैताभिर्यजंमान इमाँ छोकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषौं-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुप्दर्धाति प्रुवमेवेतम् प्रय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृत पुवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका उपं दधात्यादित्या वा पृतं भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

पुवेनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा पुतस्यादित्यो रुचमा देते यौं-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदधाँत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रे रोचंत पुवमेवेष मेनुष्यांणार रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद घृतं प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यशोदा अपश्यत्ता उपाधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत् यद्यंशोदा उपदर्धात् यशं एव ताभिर्यज्ञमान आत्मन्धंत् पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुष्टस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

णुवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयुत्येकान्नपंश्राश्वं॥————[१०] देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया ४सो देवा आसन्भूया ४सो-

देवासुराः सयत्ता आस्-कनीयाश्सी देवा आस्-भूयाश्सी-ऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव सीदेत्युन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र् (४४)

उपं दधात्यायुंरेव (४५)
अस्मिन्द्धात्यभ्रे यत्ते पर्ष् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं
प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि सर रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येष्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः

पश्चचितीकुस्तस्मदिवमाहर्त्व्या उप देधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्धे सुमेकु इत्याह संवथ्सरो

वै सुमेर्कः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाँप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुंरेवर्त्व्यां उपु षड्विर्श्वातश्च॥——

भूया रेसो ऽभवन्वनुस्पतिंभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृद्सीतीमामंजयन्त्राच्यसं प्राचीं दिशंमजयत्रूर्ध्वासीत्यमूमंजयत्रन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाँ छोका अयिति भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यपसुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां

अंश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति योंऽश्वमेधेन यजंते सर्वं एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतरन्नपि वा एतेनं

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं

पंश्चाशचत्॥58॥ देवाुसुराः सर्वं जयति॥

ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वं पाप्मानम् (४७)

त्रित तरंति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तंरं वै तत्प्रजापतिरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वेत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वों-ऽपसुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंह्त्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधुर्यचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्हादंश च॥——[१२]
देवासुराः तेनर्तृत्यां रुद्रोऽश्मंत्रुपदे बहुदेंनुं प्राचीमिति वसोर्धारांमुग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दक्षितुं पर्वस्व द्वादंश॥—[१३] देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयुतामृतद्वे छन्दंसामृश्रोत्यृष्टौ

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नते न व्यंजयन्त् स एता इन्द्रंस्तनूरंपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स तनुवंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त् ततो देवा अभवन्यरासुरा यदिन्द्रतनूरुंपदधांति तनुवंमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सेन्द्रंमेवाग्निश् सर्तनुं चिनुते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यः (१)

भ्वति यज्ञो देवेभ्योऽपाँकामृत्तमंवरुधं नाशंक्कुवन्त एता यज्ञतनूरंपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते यज्ञमवारुन्धत् यद्यंज्ञतनूरुंपदधाति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽवं रुन्धे त्रयंस्त्रिश्शतमुपं दधाति त्रयंस्त्रिश्शद्वे देवतां देवतां एवावं रुन्धेऽथो सात्मानमेवाग्निश् सर्तनुं चिनुते सात्मामुष्मिं छोके (२)

भ्वति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्ये अग्निश्चितो ज्वंलित ताभिरेवेन् समिन्द्ध उभयोरस्मे लोकयोज्योतिर्भवति नक्षत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो ज्योतीर्षष् तान्येवावं रुन्धे सुकृतां वा एतानि ज्योतीर्षष् यन्नक्षंत्राणि तान्येवाग्नोत्यथों अनूका्शमेवेतानि (३)

ज्योती १षि कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै यथ्स १स्पृष्टा उपद्ध्याद्वृष्ट्यं लोकमपि दध्यादवंरषुकः पुर्जन्यः स्यादस १स्पृष्टा उपं दधाति वृष्ट्यां एव लोकं कंरोति वर्षुंकः पूर्जन्यों भवति पुरस्तांदन्याः प्रतीचीरुपं दधाति पृश्चादन्याः प्राचीस्तस्मांत्प्राचीनांनि च प्रतीचीनांनि च नक्षंत्राण्या वंर्तन्ते॥ (४)

आतृंत्र्यो लोक पुर्वेतात्र्येकंचत्वारिश्शव॥———[१]
ऋतृव्यो उपं दधात्यृतूनां क्रुस्यै द्वंद्वमुपं दधाति तस्मौद्वंद्वमृतवो-

ऽधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरंक्षिमिव वा एषा द्वंद्वम्नयासु चितीषूपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्यां अन्तःश्लेषणं वा एताश्चितीनां यदंतव्यां यदंतव्यां उपदधाति चितीनां विधृत्या अवंकामनूपं दधात्येषा वा अग्नेयोंनिः सयोनिम् (५)

पुवाग्निं चिनुत उवाचं ह विश्वामित्रोऽद्दिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता उपधीयान्तै य उ चैना पुवं वेद्दिति संवथ्सरो वा एतं प्रंतिष्ठायैं नुदते योंऽग्निं चित्वा न प्रंतितिष्ठति पश्च पूर्वाश्चितयो भवन्त्यथं पृष्ठीं चितिं चिनुते षङ्घा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीर्नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव संमानानंं भवित यं द्विष्यात्तमुंपदधंद्धायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृंश्चित ताजगार्तिमार्च्छ्रत्यिङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृंतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहृन् तिद्धरंण्यमभवद्यद्धिरण्यश्रल्कैः प्रोक्षिति यज्ञस्य निष्कृत्या अथो भेषजमेवास्मै करोति (७) अथों रूपेणैवैन् समंध्यत्यथों हिरंण्यज्योतिषैव सुंवर्गं लोकमेंति साह्स्रवंता प्रोक्षंति साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेराप्त्यां इमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्त्वत्यांह धेन्रेवैनाः कुरुते ता एनं कामद्र्यां अमुत्रामुष्मिं ह्लोक उपं तिष्ठन्ते॥ (८)

सर्यांनिमेता वे कंग्रेत्येकात्रपंत्वारि श्याचं॥———[२] रुद्रो वा पुष यद्ग्निः स पुतर्हिं जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथां

वृथ्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भाग्धेयं प्रेप्संति तस्मै यदाहंतिं न जुंहुयादेष्वर्यं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भाग्धेयेंनैवैन श्रमयित नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युनं यजमानो यद्ग्राम्याणां पश्नाम् (९)

पर्यसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदांर्ण्यानांमार्ण्याञ्चंतिलयव वा जुहुयाद्ग्वीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खल्वांहुरनांहुतिर्वे जुर्तिलांश्च ग्वीधुंकाश्चेत्यंजक्षीरेणं जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुंत्यैव जुंहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मं प्रासिश्चन्थ्सा शोचंन्ती पूर्णं परांजिहीत सो ई-ऽर्कोऽभवृत्तद्रकस्यांकृत्वमंकपूर्णेनं जुहोति सयोनित्वायोद्ङ्गिष्ठंश्चहोत्ये वै रुद्रस्य दिख्स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते चरमायामिष्टंकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं नि्रवंदयते त्रेधाविभक्तं जुंहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्थ्समावंद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयृत्यथेयंति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यंः शमयित तिस्र उत्तरा आहुंतीर्जुहोति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्ढा ऋतवं ऋतुभिरेवैन शमयित यदंनुपरिकामं जुहुयादंन्तरवचारिण श्र रुद्रं कुर्यादथो खल्वांहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां वेत्यंनुपरिकामंमेव होत्व्यंमपंरिवर्गमेवैन शमयित (१२)

एता वै देवताः सुवृग्यां या उत्तमास्ता यजमानं वाचयित् ताभिरवेन र् सुवृगं लोकं गमयित् यं द्विष्यात्तस्यं सश्चरे पंशूनां न्यंस्येद्यः प्रथमः पृश्र्रभितिष्ठंति स आर्तिमार्च्छंति॥ (१३)

पृश्वां यन्तोऽत्रं ज्होत्यपंरिवर्गमेवनः शमयति त्रिःशबं॥———[३]
अश्मन्नूर्ज्मिति परि षिश्चति मार्जयंत्येवैनमथों तर्पयंत्येव स
एनं तृप्तोऽक्षुंध्यन्नशोंचन्नमृष्मिं ह्योक उपं तिष्ठते तृप्यंति प्रजयां
पृश्मिर्य एवं वेद तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः सःरराणा इत्याहान्नं
वा ऊर्गन्नं मुरुतोऽन्नमेवावं रुन्धेऽश्म ईस्ते क्षुद्मं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्यांह् यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा चं शुचा चाँपयित त्रिः पंरिषिञ्चन्पर्येति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुच १ शमयित त्रिः पुनः पर्येति षट्थ्सम्पंचन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुच ५ शमयत्यपां वा पृतत्पुष्पं यद्वेतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवंका वेतसशाखया चावंकाभिश्च वि कंर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचर शमयित यो वा अग्निं चितं प्रथमः पश्र्रिकामंतीश्वरो वै तर शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कंर्षत्येष वै पंश्नामंनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नार्ण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कंर्षित (१६)

अष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुच १ शमयति पावकवंतीभिरत्रं वै पांवकोऽन्नेनेवास्य शुच १ शमयति मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णी उपानहावुपं मुश्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्ते-ऽन्तर्न्नाद्यादित्यांहुर्न्यामुंपमुश्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

पुव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्य र रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्यांह नमस्कृत्य हि वसीया रसमुप्चरंन्त्यन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतय इत्यांह् यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचार्पयित पावको अस्मभ्य र शिवो भवेत्याहान्नं व पावको उन्नमेवार्व रुन्धे द्वाभ्यामिधे कामित् प्रतिष्ठित्या अपुस्यंवतीभ्या र शान्त्यै॥ (१८)

शुग्वेतुसोऽपामष्टाभिर्विकंर्षति नान्तरेकान्नपंश्चाशचं॥______

v1

नृषदे विडिति व्याघारयति पुङ्ग्याहुंत्या यज्ञमुखमा रंभतेऽक्ष्णया व्याघारयति तस्मादक्ष्णया पुशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै हंन्युर्विडित्यांह प्रोक्षंमेव वर्षद्वरोति नास्यं यातयांमा वषद्वारो भवंति न यज्ञ रक्षारंसि घ्रन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९) अहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयांन्प्रीणाति ये देवा देवानामितिं

यद्वेषद्भुर्याद्यातयांमास्य वषद्वारः स्याद्यन्न वेषद्भुर्याद्रक्षारंसि यज्ञर

द्भा मंधुमिश्रेणावाँक्षिति हुतादंश्चेव देवानंहुतादंश्च यजंमानः प्रीणाति ते यजंमानं प्रीणन्ति द्भ्रैव हुतादंः प्रीणाति मधुंषाहुतादाँ ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरण्यं मधु यद्द्भा मंधुमिश्रेणावोक्षंत्युभयस्यावंरुद्धौ ग्रुमुष्टिनावौँक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै ग्रुंमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचार्मवौक्षत्यप् वि वा एष प्राणैः प्रजयां पृशुभिर्ऋध्यते यौंऽग्निं चिन्वन्निधिकामिति प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्थेत्ते वर्चोदा वेरिवोदा इत्याह प्रजा वै वर्चः पृशवो वरिवः प्रजामेव पृशूनात्मन्थंत्त इन्द्रों

इत्यांह प्रजा वै वर्चः पृशवो वरिवः प्रजामेव पृश्नात्मन्धंत्त इन्द्रों वृत्रमंहन्तं वृत्रः (२१) हृतः षोंडुशभिंभींगैरंसिनाथ्स पृतामुग्नयेऽनीकवत्

आहंतिमपश्यत्तामंजुहोत्तस्याग्निरनींकवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः षोंडश्रधा वृत्रस्यं भोगानप्यंदहद्वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निरंमुच्यत् यद्ग्रयेऽनींकवत् आहंतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानींकवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेंत चिरं पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्यं जुहुयाचिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यांनुद्रुत्यं जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्येतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयाँर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्ये॥ (२३)

देवाः प्रांजापुत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनंश्चत्वारि<u>श्</u>श्चां॥—————[५] उदेनमुत्तरां न्येतिं समिध् आ दंधाति यथा जनं यतेऽवसं

करोति ताहगेव तित्तस्र आ दंधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै भाग्धेयं करोत्यौदुंम्बरीर्भवन्त्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदुं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः प्राणेः (२४)

एवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां एवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवैन् समर्थयित् पञ्च दिशो देवींर्यज्ञमंवन्तु देवीरित्यांह् दिशो ह्येषोऽनुं प्रच्यवतेऽपामंतिं दुर्मतिं बाधंमाना इत्यांह् रक्षंसामपंहत्यै रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्तीरित्यांह पृशवो वै रायस्पोषं (२५)

पृश्नेवावं रुन्थे षृङ्गिर्हरित षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैन र हरित द्वे परिगृह्यंवती भवतो रक्षंसामपंहत्ये सूर्यरिष्मृर्हिरिकेशः पुरस्तादित्यांह प्रसूँत्ये ततंः पावका आशिषों नो जुषन्तामित्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवावं रुन्थे देवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तेंंऽप्रति (२६)

लोकौ विधृतावनयौर्लीकयोर्विधृत्या अथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाचे प्रति तिष्ठत्यसंदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नी अश्मांनं नि दंधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष दिवो मध्ये आस्तु इत्याह व्येवैतयां मिमीते मध्यें दिवो निहिंतः पृष्टिञरश्मेत्याहान्नं वै पृष्ट्यन्नम्वावं रुन्धे चतुसृभिरा पुच्छदिति

अस्रानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं

द्वितीयो होतान्वाहाँप्रत्येव तेन यर्जमानो भ्रातृंव्याञ्जयत्यथो अनेभिजितमेवाभि जंयति दशर्चं भंवति दशाँक्षरा विराड्विराजेमौ

वृद्धिंमेवोपावर्तते वाजांना सत्पतिं पतिम् (२८) इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवार्व रुन्धे सुम्नहूर्य्ज्ञो देवा अ र्च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवंः सुम्नं प्रजामेव पशूनात्मन्धंत्ते यक्षंदग्निर्देवो देवा अा चं वक्षुदित्यांह स्वृगाकृत्यै वार्जस्य

चत्वारि छन्दा रेसि छन्दों भिरेवेन्द्रं विश्वां अवीवृधन्नित्याह

मा प्रसवेनोंद्राभेणोदंग्रभीदित्यांहासौ वा आंदित्य उद्यनुंद्राभ एष निम्रोचंत्रिग्राभो ब्रह्मंणैवात्मानंमुद्गृह्णाति ब्रह्मंणा भ्रातृंव्यं नि गृंह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषौऽप्रत्याग्नीधे पतिमेष दर्श च॥_____ प्राचीमन् प्रदिश्ं प्रेहिं विद्वानित्यांह देवलोकमेवैतयोपावंतित

क्रमंध्वमुग्निना नाकुमित्याहेमानेवैतयां लोकान्क्रमते पृथिव्या

प्रथमो देवयुतामित्यांहोभर्येष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुंर्दधाति

अहमुद्न्तरिंक्ष्मार्रुहमित्यांहेमानेवैतयां लोकान्थ्समारोहित् सुवर्यन्तो नापेंक्षन्त इत्यांह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्ने प्रेहिं (३०)

पृश्चिभिरिधं क्रामित् पाङ्कां यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेनं सह सुंवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह् प्रत्या अग्ने सहस्राक्षेत्याह साह्स्रः प्रजापितः प्रजापितेरास्य तस्मै ते विधेम् वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं (३१)

रुन्धे द्रप्तः पूर्णामौदुंम्बरी स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वे दध्यूर्गुद्म्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यांमेवोर्जं दधाति तस्माद्मुतो-ऽर्वाचीमूर्ज्मुपं जीवामस्तिसृभिः सादयति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्त प्रतिष्ठां गंमयति प्रद्धां अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदम्बरीमा दधात्येषा

वै सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२)

वै देवा असुराणार शततुर्हाइस्तृर्हिन्त् यदेतयां स्मिधंमादधाति वर्ज्ञमेवैतच्छंतुष्ठीं यज्ञंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्या अछंम्बद्धारं विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्न इति वैकंङ्कृतीमा दंधाति भा एवावं रुन्धे तार संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामितिं शमीमयीर् शान्त्यां अग्निर्वां हु वा अग्निवितं दुहेंऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् (३३)

स्वितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्यांहैष वा अग्नेर्दोह्स्तमंस्य कण्वं एव

श्रायसोऽवेत्तेनं ह स्मैन स दुंहे यदेतयां सुमिधंमादधांत्यग्निचिदेव तदिम्नें दुंहे सप्त तें अग्ने सिमधंः सप्त जिह्वा इत्यांह सप्तैवास्य साप्तांनि प्रीणाति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजा-पंतेः (३४)

आस्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना सृष्ट्यां अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविंशज्जह्वन्मनंसा दिशों ध्यायेद्दिग्भ्य एवैनमवं रुन्धे दभ्रा पुरस्तां ज्जहोत्याज्येनो परिष्टात्ते जंश्वेवास्मां इन्द्रियं चं सुमीचीं दधाति द्वादंशकपालो वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरौंऽग्निर्वेश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमवं रुन्धे यत्प्रंयाजानूयाजान्कुर्याद्विकंस्तिः सा युज्ञस्यं दर्विहोमं कंरोति युज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये राष्ट्रं वै वैश्वानरो विण्मरुतो वैश्वानुर हुत्वा मांरुताञ्जंहोति राष्ट्र एव विश्वमनुं बभ्रात्युचैर्वैश्वानुरस्या श्रांवयत्युपा्र्शु मांरुताञ्जेहोति तस्माँद्राष्ट्रं विशमितं वदित मारुता भंवन्ति मरुतो वै देवानां विशों देवविशेनैवास्मैं मनुष्यविशमवं रुन्धे सप्त भवन्ति सप्तगंणा वै मरुतों गणश एवं विश्वमवं रुन्धे गुणेनं गुणमंनुद्रुत्यं जुहोति विशंमेवास्मा अनुंवर्त्मानं करोति॥ (३६)

अग्ने प्रेह्मवं स्म दुहुं तां प्रजापंतेः साक्षान्मंनुष्यविशमेकंवि॰शतिश्च॥————[७]

वसोधीराँ जुहोति वसौँमें धारांसदिति वा एषा हूंयते घृतस्य वा एनमेषा धारामुष्मिं ह्लोके पिन्वंमानोपं तिष्ठत आज्येंन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोधीरा तेजंसैवास्मै तेजोऽवं रुन्धेऽथो कामा वै वसोधीरा कामांनेवावं रुन्धे यं कामयेंत प्राणानंस्यान्नाद्यं वि (३७)

छिन्द्यामिति विग्राह्ं तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं विच्छिनत्ति यं कामयेत प्राणानंस्यान्नाद्यः सं तन्यामिति सन्तंतां तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यः सं तनोति द्वादेश द्वादशानि जुहोति द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्धेऽन्नं च मेऽक्षंच म इत्यांहैतद्वे (३८)

अन्नस्य रूप र रूपेणैवान्नमवं रुन्धेऽग्निश्चं म् आपंश्च म् इत्यांहैषा वा अन्नस्य योनिः सयौन्येवान्नमवं रुन्धेऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवतां पुवावं रुन्धे यथ्सर्वेषामुधिमिन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रों देवतानां भूयिष्टभाक्तंम् इन्द्रमुक्तंरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधाति यज्ञायुधानिं जुहोति युज्ञः (३९)

वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्धेऽथों एतद्वै यज्ञस्यं रूप र रूपेणैव यज्ञमवं रुन्धेऽवभृथश्चं मे स्वगाकारश्चं मृ इत्यांह स्वगाकृत्या अग्निश्चं मे घर्मश्चं मृ इत्यांहैतद्वे ब्रह्मवर्चसस्यं रूप र रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धु ऋकं मे सामं च मृ इत्यांह (४०) चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ५) पुतद्वै छन्दंसा रूप रूपेणेव छन्दा इस्यवं रुन्धे

गर्भाश्च मे वथ्साश्चं मु इत्यांहैतद्वै पंशूना रूप र रूपेणैव पशूनवं रुन्धे कल्पां अहोत्यक्रंप्तस्य क्रुत्यें युग्मदयुजे जुंहोति मिथुनत्वायों तरावंती भवतो ऽभिक्रांन्त्या एकां च मे तिस्रश्चं म इत्यांह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्चं (४१)

मनुष्यछन्दसं चर्तस्रश्चाष्टौ चं देवछन्दसं चैव मंनुष्यछन्दसं चार्व रुन्ध आ त्रयंस्त्रि श्रातो जुहोति त्रयंस्त्रि शह देवतां देवतां एवावं रुन्ध आष्टाचंत्वारि १ शतो जुहोत्यष्टाचंत्वारि १ शदक्षरा जर्गती जार्गताः पशवो जर्गत्यैवास्मै पशूनवं रुन्धे वार्जश्च प्रसवश्चेति द्वादशं जुंहोति द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४२)

वि वै युज्ञः सामं च मु इत्याह च तिुस्रश्चेकाृत्रपंश्चाशचं॥_____[८] अग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भागधेर्यामिच्छमानस्तं देवा अंब्रुवन्नुपं न आ वंतिस्व हव्यं नों वहेति सौंऽब्रवीद्वरंं वृणे मह्यंमेव वांजप्रसवीयं जुहवन्निति तस्मांदग्नयें वाजप्रसवीयंं जुह्वति यद्वांजप्रसवीयं जुहोत्यग्निमेव तद्भागधेयेन समर्धयत्यथों अभिषेक एवास्य स

आरण्या उभयीषामवंरुद्धा अन्नंस्यान्नस्य जुहोत्यन्नंस्यान्नस्यावंरु औदुंम्बरेण स्रुवेणं जुहोत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्गन्नंमूर्जेवास्मा

चंतुर्दशभिंर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्त (४३)

ऊर्जमन्नमवं रुन्धेऽग्निर्वे देवानांम्भिषिक्तोऽग्निचिन्मंनुष्यांणान्तस्मांदिश् न धांवेदवंरुद्ध्ं ह्यंस्यान्नमन्नमिव् खलु वै वर्षं यद्धावेदन्नाद्याँद्धावेदुपा उपावंतिते नक्तोषासेतिं कृष्णायें श्वेतवंथ्साये पयंसा

जुहोत्यह्रैवास्मै रात्रिं प्र दांपयति रात्रियाहंरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते

कार्ममुन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतों जुहोति राष्ट्रमेवावं रुन्धे षङ्किर्जुहोति पङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति भुवंनस्य पत् इतिं रथमुखे पञ्चाहुंतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वजेंणैव दिशः (४५)
अभि जंयत्यग्निचितरं ह वा अमुष्मिं ह्रोके वातोऽभि पंवते

जाम जयत्याश्राचत ह वा अमुाष्महाक वातां पवत वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिं ह्योके वार्तः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवं रुन्धे समुद्रोऽसि नर्भस्वानित्याहैतद्दे वार्तस्य रूप र रूपेणैव वातमवं रुन्धेऽञ्चलिनां जुहोति न ह्येतेषांमन्यथाहंतिरवकल्पते॥ (४६)

जुहोति न ह्येतेषांमन्यथाहुंतिरवकल्पते॥ (४६)

ओपंधयः सुप्ताभि दिशोऽन्यथा हे चं॥———[९]
सुवर्गाय वै लोकायं देवरथो युंज्यते यत्राकृतायं मनुष्यरथ एष

खलु वै देवर्थो यद्ग्निर्ग्निं युनिज्म् शवंसा घृतेनेत्यांह युनिक्त्येवन् स् स एनं युक्तः सुंवर्गं लोकम्भि वहित् यथ्सर्वाभिः पश्चभिर्युश्याद्युक्तौ-ऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुंतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानिं तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृंशति त्रिवृत् (४७) वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनिक्ति यथानंसि युक्त आंधीयतं

अभि मृंशत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नंमत्यथो सन्तंत्यै प्र वा एषों-

एवमेव तत्प्रत्याहुंतय्स्तिष्ठंन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानिं यज्ञाय्ज्ञियंस्य स्तोत्रे द्वाभ्यांम्भि मृंशत्येतावान् वै यज्ञो यावांनग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यातं ऊर्ध्वः क्रियते यावांनव यज्ञस्तमंन्ततों उन्वारोहित द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एकयाप्रंस्तुतं

ऽस्माल्लोकाच्यंवते योंऽग्निं चिंनुते न वा एतस्यांनिष्टक आहुंतिरवं कल्पते यां वा एषोंऽनिष्टक आहुंतिं जुहोति स्रवंति वै सा ताइ स्रवंन्तीं युज्ञोऽनु परां भवति युज्ञं यजमानो यत्पुंनिश्चितिं चिंनुत आहुंतीनां प्रतिष्ठित्ये प्रत्याहुंतयस्तिष्ठंन्ति (४९)

न युज्ञः पंराभवंति न यजमानोऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रेणेवैनं छन्दंसा चिनुते यदेकांदश् त्रेष्टुंभेन यद्वादंश् जागंतेन छन्दोंभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषोंऽग्निर्यत्पुंनिश्चितिर्यं एवं विद्वान्पुंनिश्चितिं चिंनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नंमित्ते यथा वै पुंनराधेयं एवं पुंनिश्चितिर्यौंऽग्न्याधेयेंन न (५०)

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धंत्ते यों ऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स

पुंनिश्चितिं चिंनुते यत्पुंनिश्चितिं चिंनुत ऋद्या अथो खल्वांहुर्न चेंत्व्येतिं रुद्रो वा एष यद्ग्निर्यथां व्याघ्रश् सुप्तं बोधयंति ताद्दगेव तदथो खल्वांहश्चेतव्येति यथा वसींयाश्सं भागधेर्यन

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ५)

भवत्यर्थ (४८)

बोधयंति ताहगेव तन्मनुंर्ग्निमंचिनुत् तेन नार्ध्रोध्स एतां पुंनश्चितिमंपश्यत्तामंचिनुत् तया वै स आर्ध्रोद्यत्पुंनश्चितिं चिनुत ऋद्यौ॥ (५१)

श्रिवृद्ध्य तिष्ठंन्त्यस्र्याध्येन् नाचिन्त सप्तदंश च॥———[१०]
छुन्द्श्चितं चिन्वीत पृशुकांमः पृशवो वै छन्दा १सि पशुमानेव
ति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकांमः श्येनो वै वयंसां पतिष्ठः

भंवित श्येन्चितं चिन्वीत सुवृगंकांमः श्येनो वै वयंसां पितेष्ठः श्येन एव भूत्वा सुंवृगं लोकं पंतित कङ्कृचितं चिन्वीत् यः कामयेत शीर्षणवान्मुष्मिं लोकं स्यामितिं शीर्षणवानेवामुष्मिं लोकं भंवत्यलज्चितं चिन्वीत् चतुंःसीतं प्रतिष्ठाकांम्श्चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठति प्रउग्चितं चिन्वीत् भ्रातृंव्यवान्प्र (५२)

पुव भ्रातृंव्यात्रुदत उभ्यतंःप्रउगं चिन्वीत् यः कामयेत् प्र जातान्भ्रातृंव्यात्रुदेय प्रतिंजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृंव्यात्रुदते प्रतिं जनिष्यमाणात्रथचक्रचितंं चिन्वीत् भ्रातृंव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरति द्रोणचितं चिन्वीतात्रंकामो द्रोणे वा अत्रंम्भ्रियते सयौन्येवात्रुमवं रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पृशुकांमः पशुमानेव भवति (५३)

परिचार्यं चिन्वीत् ग्रामंकामो ग्राम्येव भवति श्मशान्चितं चिन्वीत् यः कामयेत पितृलोक ऋध्रयामितिं पितृलोक एवर्भ्रोति विश्वामित्रजमद्ग्री वसिष्ठेनास्पर्धेता स् पुता ज्मदंग्निर्विह्व्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ताभिवें स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृङ्कः यिद्वेह्व्यां उपदर्धातीन्द्रियमेव ताभिवीं यं यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के होतुर्धिष्णिय उपं दधाति यजमानायत्नं वै (५४)

होता स्व प्वास्मां आयतंन इन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धे द्वाद्शोपं दधाति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यैवास्मैं पृश्नवं रुन्धेऽष्टावंष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशंफाः पृशवंः पृश्नवेवावं रुन्धे षण्मौर्जाठीये षड्वा ऋतवं ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋत्नेव देवान्यितृन्धींणाति॥ (५)

प्रवंति यजमानायत्नं वा अष्टाचंत्वारिश्यम्म —————[११]
पर्वस्व वार्ज्ञसातय् इत्यंनुष्टुक्प्रंतिपद्भंविति तिस्रोऽनुष्टुभ्श्वतंस्रो
गाय्त्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभ्स्तस्मादः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठईं स्तिष्ठित्
यच्चतंस्रो गाय्त्रियस्तस्माथ्सर्वाईश्चतुरंः पदः प्रंतिद्धत्पलायते
पर्मा वा एषा छन्दंसां यदंनुष्टुक्पंर्मश्चंतुष्टोमः स्तोमानां

परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽर्श्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां

गमयत्येकवि शमहंर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलुभ्यते द्वादंशु मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्य एकविष्श एष प्रजापंतिः प्राजापृत्योऽश्वस्तमेव साक्षादंभ्रोति शक्कंरयः पृष्ठं भवन्त्यन्यदंन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते पशव आ लेभ्यन्त उतेर्व ग्राम्या उतेर्वारण्या यच्छक्वरयः पृष्ठं भवन्त्यश्वंस्य सर्वत्वायं पार्थुरुश्मं ब्रह्मसामं भवति रुश्मिना वा अर्थः (५७)

युत ईंश्वरो वा अश्वोऽयुतोऽप्रंतिष्ठितः परां परावतं

गन्तोर्त्पार्थुरुमं ब्रह्मसामं भवत्यश्वंस्य यत्यै धृत्यै सङ्कत्यच्छावाकसामं भंवत्युथ्सन्नयज्ञो वा एष यदंश्वमेधः कस्तद्वेदेत्यांहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति यथ्सङ्कंत्यच्छावाकसामं भवत्यश्वंस्य

सर्वत्वाय पर्यांस्या अनंन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उंत्तममहंर्भवति सर्वस्यास्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेन "ऽऽप्नोति सर्वं जयति॥ (५८)

अहंर्भवति वा अश्वोऽहंर्भवति दशं च॥-यदेकेन प्रजापंतिः प्रेणानु यजुषापों विश्वकर्माग्र आ याहि सुवर्गाय वज्रों गायत्रेणाग्नं उदधे

सुमीचीन्द्रीय मुयुर्पा बलीय पुरुषमृगः सौरी पृष्तः शका रुरुरलुजः सुपूर्ण आर्ग्नेयोऽश्वोऽप्रयेऽनींकवते चर्तुर्वि श्रातिः॥———[१३] यदेकेन् स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्वेवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा अपां नप्रेऽश्वंस्तूप्रो द्विषष्टिः॥62॥ यदेकेनैकंशितिपात्पेत्वंः॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति यज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुंष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलुभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टभुस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूपरमा लेभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लेभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वार्ति तद्रियंड्डाग्निर्दहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेत् यन्न नियुत्वंते स्यादुन्मांचेच्चजंमानो नियुत्वंते भवत् यजंमान्स्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्भः समवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्भः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पश्नां प्रत्या लेभ्यते यच्चंश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूप्रस्तदश्वांनां यदन्यतीदन्तद्भवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यदजस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनां प्रियं धाम् यद्वांयव्यों भवंत्येतमेवेनंमभि संजानानाः पृशव उपं तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्रांजापत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः (३) देवताः (४)

ऋंध्रयामिति स पुंरोडाशंं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋंध्रोति यद्ष्टाकंपालस्तेनांश्चेयो यत्रिकपालस्तेनं वैष्णवः समृंद्धौ यः कामयेतास्मिँश्लोक ऋंध्रयामिति स च्रुं कुर्वीताग्नेर्धृतं विष्णोंस्तण्डुलास्तस्मांत् (५)

अमुर्ष्मिं होक आधुवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिं होक

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽवं रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा

ड्याद्यद्वांयव्यः पृशुर्भवंति तेनं वायोर्नैति यत्प्रांजापृत्यः पुंरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नैति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वानरान्नैत्यांग्रावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमांणो-

ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवताँश्चैव यज्ञं चा रंभतेऽग्निरंवमो देवतानां विष्णुः परमो यदाँग्नावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति

चुरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋभोत्यादित्यो भेवतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथी अस्यामेवाधि यृज्ञं तेनुते यो वै संवथ्यरमुख्यमभृत्वाभ्रिं चिनुते यथां सामि गर्भोऽव्पद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादेशकपालं पुरस्तान्निर्वपेथ्संवथ्सरो वा अभिवेश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६) काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल

काल आगंते विजायंत पुवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छल्येषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियामेवास्यं तुनुवमवं रुन्धे त्रीण्येतानि हुवी १ वि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥ (७)

युद्धयंश्वयुर्वन्नंश्रुणस्तद्ययोर्न्वयंति देवतास्तस्मांदाखाष्टात्रिरंशव॥——[१] प्रजापितः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वासम्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोथसौंऽब्रवीद्धवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं

नाशक्रोथ्सिऽब्रविद्धिवृदिथ्स यो मृतः पुनः सश्चिनवृदिति त देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आधित्वन् यथ्समचिन्वन्तचित्यस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वानृग्धिं चिनुत ऋधोत्येव कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्याहरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेद्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते प्रशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्रयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम एतावंन्त एवैनंमुम्प्मिं ह्लोक उपं जीवन्ति प्रजा-पंतिर्ग्निमंचिकीषत् तं पृथिव्यं ब्रवीत्र मय्युग्निं चेष्युसेतिं मा धक्ष्यित् सा त्वांतिदृह्यमाना वि धंविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथौ त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधृतानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदिम मृंशेत्प्रजा-पंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्तः संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजायत तस्मांथ्संवथ्सरं भार्यः प्रेव जायते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छ्तं त्रीण्यहाँन्यबिभरुस्तेनं (१२)

त्रीणिं च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि श्यतं च तस्माँ त्र्यहं भार्यः प्रैव जायते तात्रुद्रा अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनिद्वं व्यं प्र जायामहा इति त श्रक्रेभ्यः प्रायंच्छुन्त श्ष षडहाँ न्यिबिभ रुस्तेन् त्रीणिं च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रिश्यतं च तस्माँ त्य इहं भार्यः प्रैव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनिद्वं व्यं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वादशाहाँन्यबिभरुस्ते त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त् त्रयंस्त्रिश्शतं च तस्माँद्वादशाहं भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रंमसृजन्तोखाश संहस्रत्मीं य एवमुख्यश साहस्रं वेद प्र सहस्रं पृश्नांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अग्नियंविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद्

तेन तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजनिद्वं वयश्चत्वारिष्ट्शचं॥————[२]

यजुंषा वा एषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा एषेतर्हि यातयाँम्री सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्युखायाँ जुहोति तेनैवेनां पुनः प्र युंङ्के तेनायांतयाम्नी यो वा अग्नि योग आगते युनक्ति युङ्के

युंआनेष्वभ्रें (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इहत्यांहैष वा अभ्रेयींगुस्तेनैवैनं युनक्ति युङ्के युंआनेषुं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्कि भ्रेश्वेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रंतिमयां चीयते यद्भ्रियंत्र्यंश्चं चिनुयात्पृंष्टित एंनुमाहृतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं न पतितु शक्नुयादसुंवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनंमुत्तानम् (१६)

पुरुष्शीर्षम्पं दधाति मुख्त एवैन्माहृतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुव्ग्यौऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति द्विजुंहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान्थ हि चक्षुः समृद्धै देवासुराः संयंता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत तद्देवा वाम्भृतांवृञ्जत् तद्वांम्भृतां वामभृत्वं यद्वांम्भृतंमुप्दधांति वाममेव तया वसु यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्भी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भविति प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृत्ञ्चतुर्वि १ शतिश्च॥____

3

आपो वर्रुणस्य पत्नंय आसुन्ता अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परापत्त्तदियमंभवद्यद्वितीयं परापंत्त्तद्सा-वंभवदियं व विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपद्यांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तद्स्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमन्या रेते एवास्यं सिक्तमाभ्यामुभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९) चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्वतं

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्व्रतं यो वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं छोके भविति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं छोके भविति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनस्य पत्मं अहोमिं विश्वकंमणे विश्वाहामंत्र्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति (२०)

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुर्ण्मिं छोके भंवति य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यौऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचितिं चिनवृद्धि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तात्राये चं नः स्वपृत्यायं देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते सुवुग्यौँ उस्य भवति॥ (२१)

विश्वकंमां दिशां पतिः स नंः पृश्न्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रणोऽग्निर्दिशां पतिः स नंः पृश्न्यांतु सौं-

ओर्पधयः कर्ञ्चहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥_______[४]

उस्मान्पांतु तस्मै नमं पृता वै देवतां पृतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा पृष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युंपदधांति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं पृव देवतांभ्यो नमंस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२) वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयति किं तत

उच्छि ५ षतीति यद्धिरण्येष्ट्रका उपदधाँत्यमृतं वै हिरंण्यममृतेंनैव

ग्राम्येभ्यंः पृशुभ्यों भेषुजं कंरोति नैनान्ं हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमाः स्वयमातृण्णामुंप्धायं प्राणेनेव प्राणः समर्धयित व्यन्यात् (२३) द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनेव व्यानः समर्धयत्यपांन्यात्तृतीयांमुप्धाः सम्ध्यत्ययां प्राणेरेवेनः समिन्द्वे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा

समर्धयत्यथौँ प्राणेरेवैन् र सिनेन्द्रे भूर्भुवः सुवरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजायत् यदेताभिर्व्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा उपदधांतीमानेव लोकानुंप्धायैषु (२४) लोकेष्विध प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षुंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमंजिगा॰सन्तेन पतितुं नाशंक्कवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिक्षूपांदधत तेनं सुर्वतंश्चक्षुषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदर्धाति सुर्वतंश्चक्षुषेव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

बृह्यवादिनो व्यंत्रपादेष यर्जमानुक्षीणि च॥————[५]
अग्न आ याहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनमृग्निं दूतं वृणीमह्

इत्यांह हूत्वैवेनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिर्मध्यत् इत्यांह् सिर्मन्द्ध एवेनंम्ग्निर्वृत्राणि जङ्घन्दित्यांह् सिर्मेद्ध एवास्मिन्निन्द्र्यं देधात्यग्नेः स्तोमम्मनामह् इत्यांह मनुत एवेनंमेतानि वा अहा र रूपाणि (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाहा र रूपाणि रुन्धे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँध्यत्याद्यातयाँम्रीर्न्या इष्टंका अयातयाम्री लोकं पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येति ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानां बृह्स्पतिश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकं पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्माँत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अंस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्र्ञय इत्याहान्नं वै पृश्ञ्यन्नमेवावं रुन्धेऽर्को वा अग्निरुर्कोऽन्नमन्नमेवाव रुन्धे जन्मं देवानां विशिष्टिष्या रोंचने दिव इत्याहिमानेवास्में लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

क्षणि स्वंवेहस्सय पेडंग चा——[६]
सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्रिर्वन्नं एकाद्शिनी
यद्ग्रावेकाद्शिनीं मिनुयाद्वन्नंणैन स्वृगाि होकाद्न्तर्दध्याद्यन्न
मिनुयाध्स्वरुभिः पृश्च्य्यंधयेदेकयूपं मिनोति नैनं वन्नंण
सुवर्गाह्लोकादंन्त्र्वधाति न स्वरुभः पृश्च्य्यंधयिति वि वा एष
इंन्द्रियेणं वीर्येणध्यते यौऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमंणं प्रतीष्टंकामुपं दध्याक्षेन्द्रियेणं वीर्येण् व्यंध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्च्यनूची ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यौऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्र पृश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१) वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेद्वथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथां व्याघ्रः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिश्चंतमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन र शमयति येंऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातेवे सुव। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

णृष्ट्रिया पुर उन्तराह्य आहा वे॥———[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव
प्रति तिष्ठति पृष्ठेरुपं तिष्ठते तेजो वे पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति
प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः परांङ्ग्तं वांरवन्तीयंनावारयत्
तद्वांरवन्तीयंस्य वारवन्तीय्तव इयेतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छ्यैतस्य
श्यैतत्वम् (३४)

यद्वांरवन्तीयेनोप्तिष्ठंते वारयंत एवैन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपक्षं प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायुत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णांग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुंभेन छन्दसेन्द्रेण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवृता देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टभेन छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिं ह्योके भविति यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेशत्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भवित् य एवं वेदं॥ (३६)

श्येत्लं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयाम् यः सात्मांनश्चित्ते द्वाविश्यतिश्वा——[८] अग्नं उदधे या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त् उप जीवंन्तो भूयास्माग्नं दुध्न गह्य किश्शिल वन्य् या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्यांस्ते नम्स्तस्यांस्त् उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतेंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुध्नः (३७)

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयः कि॰शिलश्चंतुर्थो वन्यः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजमानं च प्र दंहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यर्जमानो वाङ्गं आसन्नसोः प्राणौंऽक्ष्योश्वक्षुः कर्णयोः श्रोत्रं बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नर्मस्ते अस्तु मा मां हिश्सी्रप् वा पृतस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नुसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्यत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा ह्विर्भागाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं च्रुमेतेन यर्जुषा चरमायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेनैवैन श्रमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यैतद्ग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तौत्पान्तु पितरंस्त्वा यमराजानः पितृभिदंक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वदिवैः पृश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मरुद्गिरुत्तरः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्तौचोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सश्चितमाज्येन प्रोक्षति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

कुप्रस्तृन्रह्विभांगाः पातृ हात्रिरंशव॥———[९] समीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरसितो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चेराजिरधिपत्नी नामासि बृह्ती दिक्तस्यास्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमो-

ऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते (४२)

नम्स्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भें दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित १ रक्षिन्ति
ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्यं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता

आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनाँञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सिल्लो निल्म्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषवः सगरो वृज्जिणो

नामं स्थ तेषां वः पृश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषंवो गह्वंरोऽवस्थावांनो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषंवः समुद्रोऽधिंपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अर्न्न व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नमस्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति द्र्या मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनाँन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहताद इति (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्प्रीणातीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापां प्रप्यांतमग्ने सिर्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदंनमा विशस्व। यो वा अग्निं प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम इस्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा इसुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनं प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्मा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीया-भवति॥——[१०]

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋष्भाय राज्ञें गव्यः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मुर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धों: शि॰शुमारों हिमवंतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रांयाष्टावि ५शतिः॥ मयुः प्रांजापत्य ऊलो हलींक्ष्णो वृषद शस्ते धातुः सर्रस्वत्यै

शारिः श्येता पुरुषवाख्सरस्वते शुक्तः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे ऋौश्रः॥ (५०)

मयुस्त्रयोवि १शतिः॥ -[१२] अपां नम्नें जषो नाक्रो मर्करः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे

पैँङ्गराजो भगांय कुषीतंक आती वांहुसो दर्विंदा ते वांयुव्यां दिग्भ्यश्चंऋवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नवि ५ शतिः॥ बलांयाजगुर आखुः सृंजया शुयण्डंकुस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो मन्यवें स्वजः कुंम्भीनसंः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कांये वाहसः॥ (५२)

-[88] पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कार्लका दार्वाघाटस्ते वनस्पतींनामेण्यहे

कृष्णो रात्रिंयै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंऽर्यम्णे धातुः कंत्कटः॥ (५३)

-[१५]

सौरी बलाकश्यों मयूरंः श्येनस्ते गंन्धर्वाणां वसूनां कृपिञ्जला रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डुणाची गोलत्तिका ता अपस्रसामरंण्याय

सृम्रः॥ (५४)
————[१६]
पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्वस्तेऽनुंमत्या अन्यवापौ-

ऽर्धमासानां मासां कृश्यपः क्वयिः कुटर्रुद्तियौहस्ते सिनीवाल्ये बृह्स्पतंये शित्पुटः॥ (५)

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पिंतृणामृंतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कृपोत् उलूंकः शशस्ते नैर्ंक्रताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥ (५६)

कांय पुरुषमृगः सोरी पृष्तः शकाष्टादंशाष्टादंश॥——[१८] रुर्रूः रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शर्व्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रक्षुः कृष्णः श्वा चेतुरक्षो गर्दभस्त इंतरजनानामग्रये धृङ्क्षा॥ (५७)

अलुज औन्तरिक्ष उद्रो मृद्धः प्रवस्तेंऽपामदिंत्यै हरस्साचिंरिन्द्राण्यै कीर्शा गृधः शितिकक्षी वाँर्घाणसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

	- [२०]
 	

सुपर्णः पाँर्ज्नयो हुर्सो वृकों वृषद्र्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्राँ-ऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ (५९)

अुलुजः सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥____

[38]

आ्रियः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वः॥ (६०)

आग्रेयो हावि 🖟 श्राति: ॥__

. . 1

अश्वंस्तूपरो गोमृगस्ते प्रांजापृत्या आँग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ लोमशस्वभौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पृत्यौ धात्रे पृषोद्रः सौर्यो बलक्षः पेर्त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडंश॥.

[{23]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्गानधोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजुतनांभी वैश्वदेवो पि्शङ्गौ तूपरो मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वांरुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः (६२)

अग्नयोऽनीकवते द्वाविर्श्यतिः॥—

[^ \]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्ट्काः सुज्ः संवध्सरं प्रजापितः स क्षुरपविरुभ्नेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय तं यत्र सूयतें प्रजापितर्ऋतुभी रोहितः पृष्टिनः शितिबाहुरुन्नतः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वांकुणाः पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

सोमा्यैकांदश प्रिशङ्गास्त्रयोवि २शितः॥————[२५] हिरंण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो यत्कनीया २ सित्रुवृद्धाप्रिर्वा रुणाश्चतुं पञ्चाशत्॥ 54॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः।

अग्निं या गर्मं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासाः राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचयो याः पांवकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्तिं (१)

शुक्रास्ता न आपः शइ स्योना भेवन्तु। शिवेन मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत् त्वचं मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्थवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभरं समर्वल्गत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इ स्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्म्हीरिति तस्मांदुदकमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभृत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचांम् (३) अरंगम आ मां प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां

संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह् हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हिष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसायं त्वा॥ (४)

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राज्स्यं यदेते ग्रहाँः स्वाँ-ऽग्निर्वरुणस्वो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव सूयतेऽथों उभावेव लोकाविभ जयित यश्च राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निवित आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पोंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति

उन्दन्ति सुमवंत्रात मधुपृचौ माृतरो द्वाविर्शतिश्च॥———[१]

भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यमृतम् (५) वा आपस्तस्मांद्रद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छंति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पृशव आपोऽन्नं पृशवोंऽन्नादः पंशुमान्भविति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुंषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजांत्यै प्र प्रजयां पृशुभिंमिथुनैर्जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजंमानं प्रजाः श्रुचापंयित् यद्प उंपदधांति श्रुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्ते- ऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजित वर्षुंकः पुर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा पृतासामायतेनं क्रृप्तिं वेदायतेनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आसामायतेनमेषा क्रृप्तिर्य एवं वेदायतेनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मे द्वन्द्वम्न्या उपं दधाित चतंस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका पृतत्खलु वे साक्षादत्रं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पंपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणेवास्मा अन्नमवं रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मे जायते यस्येता उपधीयन्ते य उ पूर्जन्य उपुदर्धाति साक्षाय्समनंत्वारिश्शवा—[२]
भूतेष्टुका उपं दधात्यत्रात्रु वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रेव मृत्युर्जायते

ततं पृवैन्मवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवो-ऽवेष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा पृष योऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं ह्वी १षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ सवास्त एव (११)

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ स्वन्ते स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो रांजस्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इत्यांह सिवृत्प्रंस्त एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि विश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि विश्वत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तौत्प्रत्यश्चंमभि विश्चिति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यतं शीर्षतांऽभि विश्चित शीर्षतो ह्यन्नंमद्यत् आ मुखांदन्ववंस्रावयति (१२)

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि विश्वति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिब्रह्मणैवेनंम्भि विश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्य वे राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानिग्नें चिनुत उभावेव लोकावभि जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या समंभरन्थसूयते वा एष योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर्ं सम्भृत्यात्मन्थंते॥ (१४)

त एवान्ववंस्रावयत्येतदृष्टाचंत्वारि १शच॥

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुणीभिः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोभिः स्जूरिप्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव इडां पृशवों घृतश् संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पृशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तिस्मिं ञ्चहोति प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तौद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्धो भविति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतों ऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमेचिनुत् तद्यमंभवृत्ततो वे स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोऽभव्थसा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोऽभव्थसा दक्षिणा दिग्यां पृश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थसा प्रतीची दिग्यामृत्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभवृथ्सोदींची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठमंभवः दिगियं वा अग्निः पश्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनंन्त्यभीष्टंकां

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५) तुन्दन्त्युभि शर्करा् सर्वा वा इयं वयौंभ्यो नक्तं दशे दींप्यते तस्मोदिमां वया रेसि नक्तं नाध्यांसते य पुवं विद्वानुग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँद्भाह्मणाय सर्वांसु दिक्ष्वर्धुंकङ् स्वामेव तद्दिशमन्वेंत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्नि हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदंलेलायुथ्स उंत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥🗕 संवथ्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पत्यं चरुं वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयें संवथ्सरेंऽभिजितां यजेत यदष्टाकंपालो

भवंत्यष्टाक्षेरा गायत्र्यांग्नेयं गायत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेने दाधार गायत्रं छुन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रेष्ट्रंभं मार्ध्यन्दिन सर्वनं सर्वनं तेनं दाधार त्रिष्टभमं (२०)

छन्दो यहादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्भवंति ब्रह्म वे देवानां बृहस्पतिब्रह्मैव तेनं दाधार् यद्वैष्णवस्त्रिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीयें संवथ्स्रेंऽभिजिता यजंतेऽभिजिंत्ये यथ्संवथ्सरम्ख्यं बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्वितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिंनुतें-ऽन्तिरक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवा अधिजो वीतहं व्यः श्रायसस्त्रसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र सहस्रं पुत्रानंविन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृशुभिस्तां मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छन् य एवं विद्वानेतम् ग्निं चिंनुते॥ (२२)

व्याप् विष्ट्रभिम्ममेवेवं च्ल्लारि चा [५] प्रजापितरिप्रिमंचिनुत् स क्षुरपिवर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्तवं

ब्रह्म वै छन्दा रेसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहि रेसायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्गिः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा क्रांमत्यात्मानमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाकामेन्निर्ऋत्या आत्मानमपिं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थर्वाग्निरेव द्ध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका

अग्निस्तथ्सु इस्कृत्याग्नेर्दर्श च

अस्थान्येत र ह वाव तद्दिं प्रस्यनू वाचेन्द्रों दधीचो अस्थि भिरिति यदिष्टं काभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमे वाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं हो के भंवति य एवं वेद शरीं रं वा एतद्ग्ने यंचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीं रमेव सहस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिनुते यिच्ति वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं द्यातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तन्र्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्थे॥ (२६)

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीक्षितः स्यात्रिपदां विराद्विराजमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजमाप्नोति दश् रात्रींदीक्षितः स्याद्दशाक्षरा विराद्विराजमाप्नोति द्वादंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजमाप्नोति त्रयोदश् रात्रीदिक्षितः स्यात्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजंमाप्रोति पश्चंदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमासशः रात्रींदींक्षितः स्याद्वादंश् मासाः पञ्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति चतुंविं रशितः रात्रींदींक्षितः स्याचतुंविं रशितर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति त्रि रशितः रात्रींदींक्षितः स्यात् (२८) त्रि रशिदं स्या विराङ्विराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः

संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराद्विराजमाप्रोति सप्तदंश्

स संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजंमाप्नोति चतुरो मासो दींक्षितः स्याँचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽिबभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तें उन्तरिक्षमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअगंतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छ् व्र्ष्टेष्ठ्यं देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रेष्ठ्यः समानानांम्॥ (२९)

स्यात्रयांदश त्रिर्शतर् रात्रींदीक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टाविर्शतिश्व॥————[७] सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थसुवर्गाल्लो

सुष्गाय पाउप लाकाव पावत वदान्नस्त वन्नान्यारहञ्जुष्गाल हीयेत पृथिवीमार्क्रमिषं प्राणो मा मा हांसीद्नतिरक्षमार्क्रमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्क्रमिष्ट् सुवंरग्न्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमन्वारीहित सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये यत्पक्षसंम्मितां मिनुयात (३०)

चिंन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जंयति द्विपांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विपांहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जंयति त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१) त्रिषांहस्रो वा असौ लोकों उमुमेव लोकमभि जंयति जानुद्रघ्नं

स्याद्वेदिंसम्मितां मिनोति ज्यायार्समेव यंज्ञऋतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं

चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गाँयत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहति नाभिद्रप्तं चिंन्वीत द्वितीयं चिन्वानिस्नष्टभैवान्तरिंक्षमभ्यारोहित ग्रीवदघ्नं चिन्वीत तृतीयंं चिन्वानो जगंत्यैवामुं लोकमभ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयंं चित्वान्यस्य स्त्रियमं (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धेत्ते यद्ग्निं चिन्ते यद्पेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्बाहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यर्जमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्केन्दाय त्रीणि वाव रेता ५सि पिता पुत्रः पौर्त्रः (३३)

यहे रेतःसिचांवुपदध्याद्रेतोंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमां पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीम्नन्तिरंक्षं द्वितीयाँ प्राणो वा अन्तिरंक्षं तस्मान्नान्तिरंक्षं पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्युमूं पश्यंन्ति चक्षुर्यजुषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रप्त्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविंणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतश्चे एवैतेनं दुहे पिता मांतरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पदानं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्बृह्स्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनं शश्सति॥ (३५)

मिनुयानृतीयं चिन्त्वानिश्चयं पोत्रंश्च वे स्तरंश चा------[८] सूयते वा पृषौऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रत्यव्रोहंति तादगेव तदासन्दी

प्राचुकाः स्युर्वा वया स्वाह्मत्यत्यहात ताहम्य तदास्यत्य सादयित् गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथीं स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यडुंद्यामः शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवेनं बिभर्ति प्रजा-पंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानो-ऽमुष्मिं ह्लोकें ऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापृत्या वैष्णुवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंं बिभर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वन्स्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्गिः चिनोतीयं वै विश्वकंमां वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्निवृदग्निरित् तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यतं दिक्षंणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौंऽस्याग्निः चिनुयात्तं दिक्षंणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

पूजापंतिर्ग्निमंचिनुत्त्िभं संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत् ग्रीष्मेण दक्षिणं पृक्षं वर्षाभिः पृच्छं श्ररदोत्तंरं पृक्षः हेम्नतेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिन्त क्षेत्रण दक्षिणं पृक्षं तत्पूर्वार्धमंचिन्त क्षेत्रण दिक्षणं पृक्षं पृश्चिमः पृच्छं विशोत्तरं पृक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वान्ग्निं चिन्त ऋतुभिरेवैनं चिन्तेऽथो एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भ्रिं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतिरक्षं द्वितीया वया रेस् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षेत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीष् यजंमानः पश्चमी प्रजा पुरीष् यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजाम्न्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर् स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पश्च चितयो भवन्ति पश्चभिः पुरीषेर्भ्यूहिति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुष्मतः स्पृणोत्यथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष् प् षद्वितयो भवन्ति षद्वरीषाणि द्वादंश् सम्पंद्यन्ते द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुंरोहित्स्ते प्रांजापृत्या बुभुरंरुणबंभुः शुक्तंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यांस्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पृत्या धूम्रलंलामास्तूप्राः॥ (४२)

पृश्चिंस्तिरश्चीनंपृश्चिरूर्धपृंश्चिस्ते मांरुताः फुल्गूर्लोहितोणीं बंलुक्षी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृंषती क्षुद्रपृंषती ता

वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंरुणलेलामास्तूपराः॥ (४३)

रोहिंतः पृश्चिः षड्विर्रशतिः षड्विर्रशतिः॥_____

-[१२]

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

शितिबाहुर्न्यतंःशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः समन्तिशितिरन्ध्रस्ते मैन्त्रावरुणाः

शात्रन्य्राऽन्यतः।शातरन्यः सम्नत्ताशातरन्यस्त मत्रावरुणाः शुद्धवांलः सर्वशुंद्धवालो मृणिवांलस्त आंश्विनास्तिस्रः शिल्पा वशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिनं सोमापौष्णाः

श्यामलंलामास्तूपराः॥ (४४)

______[१३] उन्नत ऋषभो वांम्नस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः

शितिंभस्त ऐंन्द्राबार्हस्पृत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभुस्त ऐंन्द्रावैष्णवास्तिस्रः सिध्मा वृशा वैश्वकर्मृण्यंस्तिस्रो धात्रे पृंषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूप्राः॥ (४५)

शितिबाहुरुंचतः पश्चिरशितः पश्चिरशितः॥————[१४]
कुर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो

नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्र्यव्यस्ता वसूंनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यंस्ता रुद्राणा समेन्द्रा बुभुलंलामास्तूपराः॥ (४६)

कुर्णास्रयोविश्यतिः॥——[१५]

शुण्ठास्रयों वैष्णुवा अंधीलोधुकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुक्रमायं लफ्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्त्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सा ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णुवा गौरलंलामास्तूप्राः॥ (४७)

गुण्ठा विर्श्यातिः॥----[१६]

साध्यानाँन्तिसः पष्ठौद्यों विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः इन्द्रांय राज्ञे द्वाविर्श्शतिः॥ अदित्यै त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्यै त्रयंः कृष्णेताः कुहैं त्रयों ऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै त्रयों ऽनुङ्गाहं सिनीवाल्या आंग्नावैष्णुवा रोहिंतललामास्तूपुराः॥ (४९)

इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंयौद्धाः

सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभौरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इंन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या

द्यांवापृथिव्यां मालङ्गौस्तूप्राः॥ (५०)

सौम्या एकान्नवि १ शतिः॥— वारुणास्त्रयः कृष्णलंलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा वर्रणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलंलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्रयः

पृष्ठनेयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)

सोमांय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंन ड्वाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्टांरार्ग भ्यां बलदाभ्यारं सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे द्वे धेनू

भौमी वैराजी पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनु बाही

वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यों दिव्यावृंषभौ पंरिमरौ॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे चतुंस्त्रिश्शत्॥= एकांदश प्रातर्गव्याः पशव आ लेभ्यन्ते छगलः कल्मार्षः

किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आँश्विनस्ते विशालयूप आ र्नेभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश पश्चंवि श्यातिः॥ -[२२] पिशङ्गास्त्रयों वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो

वार्षिकाः पृश्नंयस्रयः शारदाः पृश्निस्क्थास्रयो हैमंन्तिका

अवलिप्तास्त्रयंः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

पिशङ्गां विश्शतिः॥

यो वा अर्यथादेवतन्त्वामंग्र इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूंताद्यास्तें अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापंतिः सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योर्ऋं मित्रावर्रुणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंरुग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्यौस्तेऽग्निः पुशुरांसीथ्यिङ्वि रंशतिः॥———[२४] यो वा एवाहृंतिमभवन्पृथिभिरवुरुध्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतुं यद्यंवृजिघ्रंसि॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयंथादेवतम्भिं चिंनुत आ देवताँभ्यो वृथ्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताँभ्य आ वृंथ्यते वसीयान्भवत्याग्नेय्या गांयित्रिया प्रंथमां चितिम्भि मृंशेत्रिष्टुभाँ द्वितीयां जगत्या तृतीयामनुष्टुभां चतुर्थीं पृङ्ग्या पश्चमीं यंथादेवतमेवाग्निं चिंनुते न देवताँभ्य आ वृंथ्यते वसीयान्भवतीडांयै वा एषा विभक्तिः पशव इडां पशुभिरेनम् (१)

चिनुते यो वै प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छ्रत्यश्वांवभितंस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तर्तः श्वेतो दक्षिण्-स्तावालभ्येष्टंका उपं दध्यादेतद्वै प्रजापंते रूपं प्राजापत्योऽश्वः साक्षादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छंत्येतद्वा अहों रूपं यच्चेतोऽश्वो रात्रिये कृष्ण एतदहः (२)

रूपं यदिष्टंका रात्रियै पुरींष्मिष्टंका उपधास्यञ्चेतमश्चंम्भि मृंशेत्पुरींषमुपधास्यन्कृष्णमंहोरात्राभ्यांमेवैनं चिन्तते हिरण्यपात्रं मधौः पूर्णं दंदाति मध्व्योंऽसानीतिं सौर्या चित्रवृत्यावेंक्षते चित्रमेव भंवति मध्यन्दिनेऽश्वमवं घ्रापयत्यसौ वा आंदित्य इन्द्रं एष प्रजापंतिः प्राजापृत्योऽश्वस्तमेव साक्षादंध्रोति॥ (३)

एनमेतदहोऽष्टाचंत्वारि १शच॥

त्वामंग्ने वृष्मं चेकिंतानं पुनर्युवानञ्चनयंत्रुपागाँम्। अस्थूरि णो गार्हंपत्यानि सन्तु तिग्मेनं नो ब्रह्मणा स॰ शिंशाधि। पृशवो वा पृते यदिष्टंकाश्चित्यांचित्यामृष्ममुपं दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय तस्माँद्यूथेयूंथ ऋष्मः। संवथ्सरस्यं प्रतिमां यां त्वां रात्र्युपासंते। प्रजा॰ सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यंश्ञवत्। प्राजापत्याम् (४)

पृतामुपं दधातीयं वावेषेकाँष्ट्रका यदेवेकाँष्ट्रकायामर्ग्नं क्रियते तदेवेतयावं रुन्ध पृषा वे प्रजापतेः कामदुघा तयैव यजंमानो-ऽमुष्मिँ श्लोकेँ ऽग्निं दुंहे येनं देवा ज्योतिषोध्वा उदायन् येनांदित्या वसंवो येनं रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमान्शुस्तेनैत् यजंमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा पृष लोकार्य (५)

चीयते यद्ग्निर्येनं देवा ज्योतिषोध्वा उदायन्नित्युख्युष् सिमंन्द्व इष्टंका एवैता उपं धत्ते वानस्पत्याः सुंवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये शतायुंधाय शतवींर्याय शतोतंयेऽभिमातिषाहें। शतं यो नंः शरदो अजींतानिन्द्रों नेषदितें दुरितानि विश्वां। ये चत्वारंः पथयों देवयानां अन्तरा द्यावांपृथिवी वियन्ति। तेषां यो अज्यांनिमजीतिमा वहात्तस्में नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः श्ररद्वर्षाः सुंवितं नो अस्तु। तेषांमृतूनाः श्वतशारदानां निवात एषामभीये स्याम। इदुव्थ्सरायं परिवथ्सरायं संवथ्सरायं कृणुता बृहन्नमंः। तेषां वय संमृतौ यृज्ञियांनां ज्योगजीता अहंताः स्याम। भृद्रान्नः श्रेयः समंनैष्ट देवास्त्वयांव्सेन् समंशीमहि त्वा। स नों मयोभूः पितो (७)

आ विशस्व शं तोकायं तनुवैं स्योनः। अज्यानीरेता उपं दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विंशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनों वदन्ति यदर्धमासा मासां ऋतवः संवथ्सर ओषधीः पचन्त्यथ् कस्मादन्याभ्यों देवताभ्य आग्रयणं निरुप्यत् इत्येता हि तद्देवतां उदर्जयन् यदृतुभ्यों निर्वपेद्देवतांभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरुप्येता आहुंतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृत्नथ्यंवथ्सरं प्रीणाति न देवतांभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनेष्ट देवा इत्याह हताद्याय् यजंमानस्यापंराभावाय॥ (८)

प्रजापुर्या लोकार्य देवाः पितो दथ्यादाप्रयुणं पश्चेविश्यतिश्वा——[२] इन्द्रंस्य वज्ञोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नेः प्रतिस्पृशः। यो नेः पुरस्तौद्दक्षिणतः पृश्चादुंत्तर्तोऽघायुरंभिदासंत्येतश् सो-ऽश्मानमृच्छत्। देवासुराः संयंत्ता आस्नन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त् तां देवा इष्यां च वज्रेण चापांनुदन्त् यद्वज्ञिणीरुपदधातीष्यां चैव तद्वज्रेण च यज्ञंमानो भ्रातृंव्यानपं नुदते दिक्षूपं (९)

द्धाति देवपुरा एवैतास्तंनूपानीः पर्यूहतेऽग्नांविष्णू सजोषंसेमा

धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धाराँग्नावैष्णव्यर्चा वसोर्धाराँ जुहोति भागधेयेंनैवैनौ समंर्धयत्यथों एताम् (१०) एवाहंतिमायतंनवतीं करोति यत्कांम एनां जुहोति तदेवावं रुन्धे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौ घोरान्या शिवान्या यच्छंतरुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तुनूस्तां तेनं शमयति

यन्न देवतांये जुह्वत्यर्थं किन्देवत्यां वसोधरित्यग्निर्वसुस्तस्यैषा

यद्वसोर्धाराँ जुहोति यैवास्यं शिवा तुनूस्तां तेनं प्रीणाति यो वै वसोर्धारांयै (११) प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति यदाज्यंमुच्छिष्येत तस्मिन्ब्रह्मौदनं

पंचेत्तं ब्राँह्मणाश्चत्वारुः प्राश्ञीयुरेष वा अग्निवैंश्वानरो यद्ग्राँह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियायांमेवैनां तुनुवां प्रतिष्ठापयति चतंस्रो धेनूर्दं द्यात्ताभिरेव यजंमानो ऽमुष्मिं ह्यो कें ऽग्निं दुंहे॥ (१२)

चित्तिं अहोमि मनंसा घृतेनेत्याहादाँ भ्या वै नामैषाहुं तिर्वेश्वकर्मणी

नैनं चिक्यानं भ्रातृंच्यो दभ्रोत्यथों देवतां एवावं रुन्धेऽग्ने तमुद्येतिं पुङ्ग्या जुंहोति पुङ्ग्याहुंत्या यज्ञमुखमारंभते सप्त ते अग्ने स्मिधं सप्त जिह्ना इत्याह होत्रां पुवावं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो-

ऽपाँकामद्भागधेयम् (१३)

इच्छमानस्तस्मां एतद्भागधेयं प्रायंच्छन्नेतद्वा अग्नेरंग्निहोत्रमेतर्हि खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति स एंनं प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यदेष गार्हंपत्यश्चीयतेऽथ क्वांस्याहवनीय इत्यसावांदित्य इतिं ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वांभ्यो देवतांभ्यो जुह्नंति (१४)

य एवं विद्वानुग्निं चिनुते साक्षादेव देवतां ऋभ्रोत्यग्ने यशस्विन् यशंसेममंपयेन्द्रांवतीमपंचितीमिहा वंह। अयं मूर्धा पंरमेष्ठी सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु। भुद्रं पश्यन्तु उपं सेदुरग्रे तपों दीक्षामृषयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलुमोर्जश्च जातं तदस्मै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता पंरमा (१५)

उत सन्दक्प्रजापंतिः परमेष्ठी विराजाः। स्तोमाश्छन्दा रेसि निविदों म आहुरेतस्मैं राष्ट्रमुभि सं नेमाम। अभ्यावर्तध्वमुप मेतं साकम्य शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु स रंभध्वमिमं पश्चादनुं जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अुग्नेश्वितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दंधाति राष्ट्रमेव भवति नास्मादाष्ट्रं भ्र ५ंशते॥ (१६)

भागुधेयुञ्जह्वंति पर्मा राष्ट्रं दंधाति सप्त चं॥______

यथा वै पुत्रो जातो म्रियतं एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं

उद्घायंति यन्निर्म्न्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भातृंव्यमस्मे जनयेथ्स एव पुनः प्रीध्यः स्वादेवेनं योनेंजिनयति नास्मै भातृंव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्घायंति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमों मृत्युमपं हते हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्यं

ज्योतिषेव तमोऽपं ह्तेऽथो तेजो वे हिरंण्यन्तेजं पुवात्मन्धंते सुवर्ने घर्मः स्वाहा सुवर्नाकः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहाको वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८) अश्वमेधो यदेता आहुंतीर्जुहोत्यंकाश्वमेधयोरेव ज्योती हि सं

दंधात्येष ह् त्वा अंर्काश्वमेधी यस्यैतदृग्गौ क्रियत् आपो वा इदमग्रे सिल्लमांसीथ्स एतां प्रजापंतिः प्रथमां चितिंमपश्यत्तामुपांधत् तिद्यमंभवृत्तं विश्वकंर्माब्रवीदुप् त्वायानीति नेह लोकों- उस्तीतिं (१९)

अब्रवीथ्स पुतां द्वितीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत् तद्नतिरंक्षमभवश्यत्तः प्रजापंतिमब्रवीदुप् त्वायानीति नेह लोकौऽस्तीत्यंब्रवीथ्स विश्वकंर्माणमब्रवीदुप् त्वायानीति केनं मोपैष्यसीति दिश्यांभिरित्यंब्रवी उपांधत्त ता दिशः (२०)

अभवन्थ्स पंरमेष्ठी प्रजापंतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकों-ऽस्तीत्यंब्रवीथ्स विश्वकंर्माणं च यज्ञं चाँब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोंऽस्तीत्यंब्र्तार् स एतां तृतीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त तद्सावंभव्थ्स आंदित्यः प्रजापंतिमब्रवीदुपं त्वा (२१)

आयानीति नेह लोकों उस्तीत्यंब्रवीथ्स विश्वकंर्माणं च यज्ञं चाँब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकों उस्तीत्यंब्र्ता स् परमेष्ठिनं मब्रवीदुप त्वायानीति केनं मोपैष्यसीतिं लोकं पृणयेत्यंब्रवीत्तं लोकं पृणयोपैत्तस्मादयां तयाम्री लोकं पृणा-ऽयां तयामा ह्यसौ (२२)

आदित्यस्तानृषंयोऽब्रुवन्नुपं व आयामेति केनं न उपैष्यथेतिं भूम्नेत्यंब्रुवन्तां द्वाभ्यां चितीभ्यामुपायन्थ्स पश्चंचितीकः समंपद्यत् य एवं विद्वानृग्निं चिनुते भूयानेव भवत्यभीमाँ ह्लोकाश्चंयति विदुरेनं देवा अथो एतासांमेव देवताना सायुज्यं गच्छति॥ (२३)

वयो वा अग्निर्यदंग्निचित्पक्षिणौं ऽश्जीयात्तमेवाग्निमंद्यादार्तिमार्च्छें ब्रुतं चेरेथ्संवथ्सर १ हि ब्रुतं नाति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्हिनस्ति खलु वै तं पृशुर्य एनं पुरस्तौत्प्रत्यश्चेमुप्चरंति तस्मौत्पुश्चात्प्राङ्गंपुचर्य

तमंसाऽऽदित्यौंऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापंतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पश्चंचत्वारि॰शच॥———[५]

आत्मनोऽहि रेसायै तेजोंऽसि तेजों मे यच्छ पृथिवीं येच्छ (२४) पृथिव्ये मां पाहि ज्योतिरिस् ज्योतिर्मे यच्छान्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षान्मा पाहि सुवंरिस सुवंमें यच्छ दिवें यच्छ दिवो मां पाहीत्यांहैताभिवां इमे लोका विधृता यदेता उपदधांत्येषां

लोकानां विर्धृत्यै स्वयमातृण्णा उपधार्य हिरण्येष्ट्रका उप

दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा ज्योतिर्हिरंण्युं यथ्स्वयमातृण्णा उपधार्य (२५)

हिर्ण्येष्टका उपदर्धातीमानेवैताभिर्लीकां ज्योतिष्मतः कुरुते-ऽथों एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भाँन्ति यास्तें अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमात्नवन्तिं रिश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचंः। इन्द्रांग्री ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुच् राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्येषु शूद्रेषु मियं धेहि रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यशं इन्द्रियं गंच्छत्यग्निं वां चितमीजानं वा यदेता आहुंतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धंत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्यों अग्निं चिन्वन्नधिकामंति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गृप्तिरात्मनों ह्विष्कृंतो वा एष योंऽग्निं चिनुते यथा वै ह्विः स्कन्दंत्येवं वा एष स्कन्दित् योंऽग्निं चित्वा स्नियंमुपैतिं मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनो-ऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृंतुस्थां वेदुर्तुर्ऋंतुरस्मै कर्त्पंमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवथ्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्यं वसंन्तः शिरों ग्रीष्मो दक्षिणः पृक्षो वर्षाः पुच्छ १ शुरदुत्तंरः पृक्षो हेमन्तो मध्यं पूर्वपृक्षाश्चितंयो-

वेदर्तुर्ऋंतुरस्मे कर्ल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापंतिर्वा एतं ज्यैष्ठ्यंकामो न्यंधत्त ततो वे स ज्यैष्ठ्यंमगच्छ्द्य एवं विद्वान्श्रिं चिंनुते ज्यैष्ठ्यंमेव गंच्छति॥ (२९) पृथिवीं यंच्छ् यथस्वंयमातृण्णा उंपुधायं धेह्यूचाग्निश्चिंनुते त्रीणिं च॥————[६]

यदाकूंताथ्सुमसुंस्रोद्धृदो वा मनंसो वा सम्भृंतं चक्षुंषो वा।

तमन् प्रेहिं सुकृतस्यं लोकं यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। एत॰ संधस्थ परि ते ददामि यमावहाँच्छेवधिं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपंतिर्वो अत्र तङ् स्मं जानीत परमे व्योमन्न्। जानीतादेनं परमे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमंस्य। यदागच्छात् (३०) पथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरंस्मै। सम्प्र च्यंवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पृथो देवयानांन्कृणुध्वम्। अस्मिन्थ्सधस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवा यजंमानश्च सीदत। प्रस्तुरेणं परि्धिनां सुचा वेद्यां च ब्रहिषां। ऋचेमं युज्ञं नो वह सुवेर्देवेषु गन्तवे।

यदिष्टं यत्पंरादानं यद्दत्तं या च दक्षिणा। तत् (३१) अग्निवैश्वकर्मणः सुवेर्देवेषुं नो दधत्। येनां सुहस्रुं वहंसि येनाँग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नों वह सुवेर्देवेषु गन्तंवे। येनाँग्ने दक्षिणा युक्ता यज्ञं वहंन्त्यृत्विजंः। तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे। येनामे सुकृतः पथा मधोर्धाराँ व्यानशुः। तेनेमं यज्ञं नों वह सुवंदेवेषु गन्तंवे। यत्र धारा अनंपेता मधौर्धृतस्यं च याः।

तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवेर्देवेषुं नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्यांनुशुस्तेनेमं युज्ञं नों वहु सुवंर्देवेषु गन्तेवे चतुर्दश च॥————[७]

यास्तें अग्ने स्मिधो यानि धाम या जिह्ना जांतवेदो यो अर्चिः। ये तें अग्ने मेडयो य इन्देवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्न। उथ्सन्नय्ज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युर्ग्नेश्चिन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्ते अग्ने स्मिधो यानिं (३३)

धामेत्यांहैषा वा अग्नेः स्वयश्चितिरग्निरेव तद्गिं चिनोति नाष्वर्युरात्मनोऽन्तरेति चतंस्र आशाः प्र चंरन्त्वग्नयं इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्न। घृतं पिन्वंन्नजर्रं सुवीरं ब्रह्मं समिद्भंवत्याहुंतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोपं धीयते यत्कूर्मश्चतंस्र आशाः प्र चंरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिशं एवैतेन प्र जांनातीमं नो युज्ञं नंयतु प्रजानिन्नत्यांह सुवर्गस्यं लोकस्याभैनीत्ये ब्रह्मं समिद्धंवत्याहंतीनामित्यांह् ब्रह्मणा वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यद्भह्मंण्वत्योपदधाति ब्रह्मंणेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्यं प्रजाः प्रश्वश्छन्दा १सि रूप १ सर्वान् वर्णानिष्टंकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां प्रश्व्छन्दा १स्यवं रुन्धे ५थौं प्रजाभ्यं एवैनं प्रशुभ्यश्छन्दों भ्योऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५) यान्युत्रय इत्याहेष्टंकानार पोडंश च॥————[८] मियं गृह्णाम्यग्रे अग्निर रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय।

मियं प्रजां मिय् वर्चो दधाम्यिरिष्टाः स्याम तनुवां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वंन्तरमंत्यों मर्त्याः आविवेशं। तमात्मन्यिरं गृह्णीमहे वयं मा सो अस्माः अंवहाय परां गात्। यदंध्वर्युरात्मन्नग्निमगृंहीत्वाग्निं चिनुयाद्यौऽस्य स्वौं-ऽग्निस्तमिपं (३६)

यजंमानाय चिनुयाद्ग्निं खलु वै पृशवोऽनूपं तिष्ठन्ते-ऽपृक्रामुंका अस्मात्पृशवंः स्युर्मियं गृह्णाम्यग्ने अग्निमित्यांहात्मन्नेव स्वमृग्निं दांधार् नास्मांत्पृशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृचापंश्चाग्नेरंनाद्यमथ् कस्मांन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयत् इति यद्द्भिः संयौतिं (३७)

आपो वै सर्वा देवतां देवतांभिरेवैन् स स सृंजित यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निवैंश्वान्रोंऽग्निनैव तदिग्नें चिनोति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्वाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादिग्निरुंच्यत इति यच्छन्दोंभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दा स्मि तस्मादिग्निरुंच्यतेऽथों इयं वा अग्निवैंश्वान्रो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मांद्गिरुंच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति ज्योतिर्वे हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जंयित गायत्रीं पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टभं दक्षिणतो जगतीं पृश्चादंनुष्टभंमृत्तरतः पृङ्किः मध्यं एष वा

अग्निः सर्वतोमुख्स्तं य एवं विद्वाः श्लें नुते सर्वास् प्रजास्वन्नमित्ति सर्वा दिशोऽभि जंयत्यथों दिश्येंव दिशं प्र वंयति तस्माँदिशि दिक्प्रोतां॥ (३९)

अपं सं योति वेश्वान्ये यदेष वे पश्चीवश्चातिश्चा——[९]
प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः प्राङ्गाद्रंवत्तस्मा अश्वं
प्रत्यांस्यथ्स दंक्षिणावंतित् तस्मै वृष्णिं प्रत्यांस्यथ्स प्रत्यङ्कावंतित्
तस्मा ऋष्भं प्रत्यांस्यथ्स उद्दृङ्कावंतित् तस्मै बस्तं प्रत्यांस्यथ्स
ऊर्ध्वाऽद्रवत्तस्मै पुरुषं प्रत्यांस्यत् यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधांति सर्वतं
एवनम् (४०)

अवरुध्यं चिनुत एता वै प्रांण्भृतश्चक्षंष्मतीरिष्टंका यत्पंशुशीर्षाण् यत्पंशुशीर्षाण्यंपदधांति ताभिरेव यजंमानो-ऽमुष्मिं ल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भाँन्ति मृदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पृशुर्वा एष यद्ग्निरन्नं पृशवं एष खलु वा अग्निर्यत्पंशुशीर्षाणि यं कामयेत् कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्यं पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनीय एवास्यात्रम्भवति यं कामयेत समावदस्यात्रक्षं स्यादिति

	` '				
मध्यतस्तस्योप	। दध्याथ्सम	ावंदेवास्य	गन्नंम्भर्वा	ते यं	कामयेत
भूयोऽस्यान्नई	_			_	
अन्नमर्व रुस्थे				_	<u> </u>

<u> हुनुन्द्यावृत्त्वावत्त्वावा</u> [
स्तेगान्दङ्ष्ट्रांभ्यां मृण्डूकाुञ्जम्भ्येंभिरादंकां खादेनोर्जर्र
स॰सूदेनारंण्यं जाम्बींलेन् मृदंम्बुर्स्वेभिः शर्कराभिरवंकामवंकाभिः
शर्करामुथ्सादेनं जिह्वामंवऋन्देन तालु ५ सरस्वतीं जिह्वाग्रेणं॥ (४३)
स्तेगान्द्वाविर्श्यातेः॥———[११]
वाज् १ हर्नूभ्याम्प आस्येनादित्याञ्चश्रुंभिरुपयाममधरेणोष्ठेन्
सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशं प्रकाशन बाह्य र स्तनयितुं निब्धिन
सूर्याग्री चक्षुंभ्यां विद्युतौं कुनानंकाभ्यामुशनिं मुस्तिष्केण बलं
मुज्जिभिः॥ (४४)
वाजुं पर्श्वविश्शतिः॥——[१२]
कर्माञ्छफैरच्छलांभिः कपिञ्जलान्थ्साम कष्टिकाभिर्जवं

जङ्गाभिरगृदं जानुभ्यां वीर्यं कुहाभ्यां भयं प्रचालाभ्याम् गुहोपपृक्षाभ्यामृश्विनावश्साभ्यामदितिश् शीर्ष्णा निर्ऋतिं निर्जालमकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मात्रयोंवि शातिः॥——[१३]

सप्तमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

योक्रं गृध्रांभिर्युगमानंतेन चित्तं मन्यांभिः सङ्क्रोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तंरां मशकान्केशैरिन्द्र स्वपंसा वहेन बृहस्पति शकुनिसादेन रथंमुण्णिहांभिः॥ (४६)

योक्रमेकंविरशतिः॥——[१४] मित्रावरुणौ श्रोणींभ्यामिन्द्राग्नी शिंखुण्डाभ्यामिन्द्राबृह्स्पतीं

ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णूं अष्ठीवन्धारं सवितारं पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनापस् मुष्काभ्यां पर्वमानं पायुनां पवित्रं पोत्राभ्यामाक्रमण्डं स्थूराभ्यां प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

समुद्रमुदरेण वैश्वान्रं भस्मना॥ (४८)

म्वावर्वणाविन्त्रस्य द्वाविश्यतिद्वाविश्यतिः॥———[१६]
पूष्णो विनिष्ठरंन्धाहेः स्थूरगुदा सूर्पान्गुदांभिर्ऋतून्पृष्टीभिर्दिवं
पृष्ठेन वसूनां प्रथमा कीकसा रुद्राणां द्वितीयांदित्यानां
तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पश्चमी विश्वेषां देवानार्थ

ष्ष्ठी॥ (४९) पणश्चतुर्विरशतिः॥————[१५९]

पूष्णश्चर्ति रशितः॥———[१७]

सप्तमः	प्रश्नः	(काण्डम्	५)						118
	31)-	ਹੀਂ ਜੀਕ	M	-	لزرانف	चे क	स्तर्गमा	ਕਟੇਤ	<u> </u>

ओजों ग्रीवाभिर्निर्ऋतिम्स्थभिरिन्द्र स्वपंसा वहेंन रुद्रस्ये विचलः स्कन्धों ऽहोरात्रयों द्वितीयों ऽर्धमासानों तृतीयों मासां चंतुर्थ ऋतूनां पश्चमः संवथ्सरस्यं षष्ठः॥ (५०)

^{ओजों विश्}रातिः॥——[१८] आनन्दं नन्दर्थुना कामं प्रत्यासाभ्यां भयर शिंतीमभ्यां

प्रशिषं प्रशासाभ्यारं सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्याः श्यामशब्लौ मतस्राभ्याळ्युंष्टिर रूपेण निम्नंक्तिमरूपेण॥ (५१)

अनुन्दर पोडंशा———[१९] अहंर्मा <u>५ सेन</u> रात्रिं पीर्वसापो यूषेणं घृतर रसेन श्यां वसंया

दूषीकांभिरहादुनिमश्रुंभिः पृष्वान्दिवर् रूपेण नक्षंत्राणि प्रतिंरूपेण पृथिवीं चर्मणा छुवीं छुव्योपाकृताय स्वाहालेब्याय स्वाहां हुताय स्वाहाँ॥ (५२)

अहंर्^{हाविर्शतिः} [२०]
अग्नेः पंक्षतिः सरंस्वत्यै निपंक्षतिः सोमंस्य तृतीयापां
चंतुर्थ्योषंधीनां पश्चमी संवथ्सरस्यं षष्ठी मुरुतार्रं सप्तमी
बृह्स्पतेरष्ट्रमी मित्रस्यं नवमी वर्रुणस्य दश्मीन्द्रंस्यैकाद्शी
विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावांपृथिव्योः पार्श्वं यमस्यं पाटूरः॥ (५३)

____[२१]

वायोः पंक्षतिः सरंस्वतो निपंक्षतिश्चन्द्रमंसस्तृतीया नक्षंत्राणां चतुर्थी संवितुः पंश्चमी रुद्रस्यं षष्ठी सूर्पाणारं सप्तम्यंर्यम्णौऽष्ट्रमी त्वष्टुंर्नवमी धातुर्दंशमीन्द्राण्या एंकाद्श्यदित्यै द्वाद्शी द्यावांपृथिव्योः पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

पन्थांमनूवृग्भ्याः सन्तंतिः स्नावन्यांभ्याः शुकांन्यित्तेनं हिर्माणं युक्ता हलींक्ष्णान्यापवातेनं कृश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवंध्येन् शुनों विशसंनेन सूर्पाञ्जांहितगुन्धेन् वयार्थस पक्षगुन्धेनं पिपीलिंकाः प्रशादेनं॥ (५)

पन्यान्हाविर्शतिः॥——[२३] ऋमै्रत्यंक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्युज्ञियैः संविदानः। स नो नय सुकृतस्य लोकं तस्यं ते व्यङ् स्वधयां मदेम॥ (५६)

द्यौस्ते पृष्ठं पृंथिवी स्थस्थंमात्मान्तरिक्षः समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वातेः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रं मासांश्चार्धमासाश्च पर्वाण्यृतवोङ्गानि संवथ्सरो मंहिमा॥ (५७)

कोः पर्वविश्वातिः॥——[२५] अग्निः पृशुरांसीृत्तेनायजन्तु स पृतं लोकमंजयद्यस्मिन्नग्निः स

तें लोकस्तं जेंष्यस्यथावं जिघ्र वायुः पशुरांसीत्तेनांयजन	त स एतं
लोकमंजयद्यस्मिन्वायुः स तें लोकस्तस्मात्त्वा	
यदि नावजिन्नंस्यादित्यः पृशुरांसीत्तेनांयजन्त	स पुतं
लोकमंजयद्यस्मिन्नादित्यः स ते लोकस्तं जैष्यसि यद्यवि	जेघ्रंसि॥ (^५
यस्मिन्नष्टो चं॥	—[२६ <u>]</u>
प्राचीनंव रशुं यावंन्त ऋरुसामे वाग्वे देवेभ्यों देवा वे देवयजंनङ्कद्वश्च तिर्ह्वरण्यु ९ पद्दर	शनिं ब्रह्मवादिनों
विचित्यो यत्कुलयां ते वाकुणो वै क्रीतः सोम् एकांदश॥	- [२७]

120

सप्तमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/